

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 115

Rozeslána dne 16. prosince 1992

Cena Kčs 9,70

O B S A H:

- 572. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin
 - 573. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Spolkovou republikou Německo o podpoře a vzájemné ochraně investic
 - 574. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Československou socialistickou republikou a Hospodářskou unií belgicko-lucemburskou o vzájemné podpoře a ochraně investic
 - 575. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Dánským královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic
 - 576. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Běloruské sovětské socialistické republiky o obchodně ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci
 - 577. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Litevské republiky o dvoustranném zrušení vízové povinnosti
 - 578. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy o přátelských vztazích a spolupráci mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Španělským královstvím
 - 579. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Belgického království o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd
-

572

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 3. března 1973 byla ve Washingtonu sjednána Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin.

Listina o přístupu České a Slovenské Federativní Republiky k Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin byla uložena u vlády Švýcarské konfederace, depozitáře Úmluvy, dne 28. února 1992.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku XXII odst. 1 dnem 1. července 1975. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila Úmluva v platnost v souladu se svým článkem XXII odst. 2 dnem 28. května 1992.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

ÚMLUVA

O MEZINÁRODNÍM OBCHODU OHROŽENÝMI DRUHY
VOLNĚ ŽIJÍCÍCH ŽIVOČICHŮ A ROSTLIN

Podepsáno ve Washingtonu, D.C., dne 3. března 1973

Smluvní státy

uznávajíce, že volně žijící živočichové a plané rostliny jsou ve svých překrásných a mnohotvárných formách nenahraditelnou součástí přírodních systémů země, které musí být chráněny pro současnou generaci i pro příští generace;

u vědomí stále rostoucí hodnoty volně žijících živočichů a planých rostlin z hlediska estetického, vědeckého, kulturního, rekreačního a ekonomického;

uznávajíce, že národy a státy jsou a mají být nejlepšími ochránci své vlastní fauny a flóry;

uznávajíce dále, že pro záchranu určitých druhů volně žijících živočichů a planých rostlin před jejich nadměrnou exploatací mezinárodním obchodem je nezbytná mezinárodní spolupráce;

jsouce přesvědčeny, že je třeba přijmout přiměřená opatření k tomuto cíli;

se rozhodly uzavřít následující Úmluvu:

Článek I

Definice

Ve smyslu této Úmluvy, pokud text nestanoví jinak:

- a) „druh“ znamená kterýkoli druh, poddruh, nebo geograficky oddělenou populaci;
- b) „exemplář“ znamená:
 - i) jakéhokoli živočicha nebo rostlinu, ať živého nebo mrtvého,
 - ii) v případě živočichů také: u druhů zařazených v příloze I a II každou jejich snadno rozpoznatelnou část nebo výrobek z nich; a u druhů zařazených do přílohy III snadno rozpoznatelnou část nebo výrobek z nich, pokud jsou tyto jmenovitě uvedeny v příloze III ve spojitosti s těmito druhy, a
 - iii) v případě rostlin také: u druhů zařazených do přílohy I každou jejich snadno rozpoznatelnou část nebo výrobek z nich; a u druhů zařazených do přílohy II a III snadno rozpozna-

telnou část nebo výrobek z nich, pokud jsou tyto jmenovitě uvedeny v příloze II a III ve spojitosti s těmito druhy;

- c) „obchod“ znamená vývoz, reexport, dovoz a introdukci z moře;
- d) „reexport“ znamená vývoz takového exempláře, který byl předtím dovezen;
- e) „introdukce z moře“ znamená dovoz exemplářů kteréhokoliv druhu, které byly uloveny v mořských vodách, jež nejsou pod právní svrchovaností žádného státu;
- f) „vědecký orgán“ znamená národní vědecký orgán určený ve smyslu článku IX;
- g) „výkonný orgán“ znamená národní administrativní orgán určený ve smyslu článku IX;
- h) „strana“ znamená stát, pro nějž tato Úmluva vstoupila v platnost.

Článek II

Základní ustanovení

1. Příloha I zahrnuje všechny druhy ohrožené vyhubením, které jsou nebo mohou být obchodem nepříznivě ovlivňovány. Obchod s exempláři těchto druhů musí být předmětem zvlášť přísných opatření, aby nadále neohrožoval jejich přežití, a může být povolován jen za výjimečných okolností.

2. Příloha II zahrnuje:

- a) všechny druhy, které i když nejsou bezprostředně ohroženy vyhubením, by se jimi mohly stát, kdyby obchod s exempláři těchto druhů nebyl podřízen přísným opatřením zabráňujícím takovému jejich využívání, které je neslučitelné s jejich přežitím; a
- b) další druhy, které musí být předmětem určitých opatření, aby obchod s exempláři některých druhů uvedených pod písm. a) bodu 2 tohoto článku mohl být účinně kontrolován.

3. Příloha III zahrnuje druhy, o nichž kterákoli strana prohlásí, že v mezích její právní svrchovanosti jsou předmětem opatření majících preventivně zabránit jejich exploataci nebo ji omezit, a které vyžadují spolupráci jiných stran při kontrole obchodu.

4. Strany povolí obchod s exempláři druhů uvedených v příloze I, II a III pouze tehdy, bude-li to v souladu s ustanoveními této Úmluvy.

Článek III

Úprava obchodu s exempláři druhů zařazených do přílohy I

1. Veškerý obchod s exempláři druhů zařazených do přílohy I se provádí v souladu s ustanoveními tohoto článku.

2. K vývozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy I je třeba nejprve předložit povolení

k vývozu. Povolení k vývozu může být uděleno jen tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) vědecký orgán vyvážejícího státu sdělil, že vývoz neohrozí přežití dotčeného druhu;
- b) výkoný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že daný exemplář nebyl získán proti zákonným předpisům na ochranu fauny a flory dotyčného státu;
- c) výkoný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že každý živý exemplář bude připraven a dopravován takovým způsobem, že nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo krutého zacházení bude sníženo na nejmenší možnou míru; a
- d) výkoný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že pro dané exempláře bylo uděleno povolení dovozu.

3. K dovozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy I je třeba nejprve předložit povolení k dovozu a dále povolení k vývozu nebo potvrzení o reexportu. Povolení k dovozu může být uděleno pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) vědecký orgán dovážejícího státu sdělil, že dovoz nebude za účelem, který ohrozí přežití dotyčného druhu;
- b) výkoný nebo vědecký orgán dovážejícího státu je ubezpečen o tom, že předpokládáný příjemce živého exempláře je náležitě vybaven pro jeho umístění a pro péči o něj; a
- c) výkoný orgán dovážejícího státu je ubezpečen o tom, že exempláře nebude použito přednostně pro obchodní účely.

4. K reexportu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy I je třeba nejprve předložit vydané potvrzení o reexportu. Potvrzení o reexportu může být vydáno jen tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) výkoný orgán reexportujícího státu je ubezpečen o tom, že každý exemplář byl do státu dovezen v souladu s ustanoveními této Úmluvy;
- b) výkoný orgán reexportujícího státu je ubezpečen o tom, že každý živý exemplář bude připraven a dopravován takovým způsobem, aby se zamezilo nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo krutého zacházení; a
- c) výkoný orgán reexportujícího státu je ubezpečen o tom, že pro každý živý exemplář bylo uděleno povolení dovozu.

5. K introdukci z moře každého exempláře druhu zařazeného do přílohy I je třeba nejprve předložit potvrzení, vydané výkoným orgánem introdukujícího státu. Toto potvrzení musí odpovídat těmto podmínkám:

- a) vědecký orgán introdukujícího státu sdělil, že tento dovoz neohrozí přežití dotyčného druhu;
- b) výkoný nebo vědecký orgán introdukujícího státu jsou ubezpečeny o tom, že předpokládáný pří-

jemce živého exempláře je náležitě vybaven pro jeho umístění a pro péči o něj; a

- c) výkonný orgán dovážejícího státu je ubezpečen o tom, že exempláře nebude použito přednostně pro obchodní účely.

Článek IV

Úprava obchodu s exempláři druhů zařazených do přílohy II

1. Veškerý obchod s exempláři druhů zařazených do přílohy II se provádí v souladu s ustanoveními tohoto článku.

2. K vývozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy II je třeba nejprve předložit povolení k vývozu. Povolení k vývozu může být uděleno jen tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) vědecký orgán vyvážejícího státu sdělil, že tento vývoz neohrozí přežití dotčeného druhu;
- b) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že daný exemplář nebyl získán proti zákonným předpisům na ochranu fauny a flóry dotyčného státu; a
- c) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že každý živý exemplář bude připraven a dopravován tak, aby se zamezilo poranění, poškození na zdraví nebo krutému zacházení.

3. Vědecké orgány stran sledují průběžně povolení k vývozu exemplářů zařazených do přílohy II, vydávají na jejich státem, i skutečný vývoz těchto exemplářů. Jestliže některý vědecký orgán zjistí, že vývoz exemplářů některého z těchto druhů by měl být omezen, aby byl druh uchován v celém rozsahu výskytu a na úrovni, která by byla zároveň v souladu s jeho úlohou v ekosystémech, v nichž se vyskytuje, a poněkud nad úroveň, která by vyžadovala zařazení tohoto druhu do přílohy I, vědecký orgán navrhne příslušnému výkonnému orgánu přiměřená opatření k omezení udělování povolení vývozu exemplářů dotyčného druhu.

4. K dovozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy II je třeba nejprve předložit buď vývozní povolení, nebo potvrzení o reexportu.

5. K reexportu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy II je třeba nejprve předložit potvrzení o reexportu. Potvrzení o reexportu může být vydáno, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) výkonný orgán reexportujícího státu je ubezpečen o tom, že exemplář byl do státu dovezen v souladu s ustanoveními této úmluvy; a
- b) výkonný orgán reexportujícího státu je ubezpečen o tom, že každý živý jedinec bude připraven a dopravován takovým způsobem, že nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo krutého zacházení bude sníženo na nejmenší možnou míru.

6. K introdukci z moře každého exempláře druhu zařazeného do přílohy II je nejprve třeba, aby výkonný orgán introdukujícího státu vydal k tomu potvrzení. Toto potvrzení může být vydáno pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) vědecký orgán introdukujícího státu sdělil, že tato introdukce neohrozí přežití dotyčného druhu; a
- b) výkonný orgán introdukujícího státu je ubezpečen o tom, že s každým živým exemplářem bude zacházeno tak, že nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo krutého zacházení bude sníženo na nejmenší možnou míru.

7. Potvrzení uvedená v odst. 6 tohoto článku mohou být vydána jen na doporučení vědeckého orgánu po konzultaci s jinými národními vědeckými orgány nebo, je-li to nezbytné, s mezinárodními vědeckými orgány, a to s ohledem na celkový počet exemplářů, které mají být dovezeny v průběhu určitého období, ne delšího než jeden rok.

Článek V

Úprava obchodu s exempláři druhů zařazených do přílohy III

1. Veškerý obchod s exempláři druhů zařazených do přílohy III se provádí v souladu s ustanoveními tohoto článku.

2. K vývozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy III ze státu, který tento druh do přílohy III zařadil, je třeba nejprve předložit povolení k vývozu. Povolení k vývozu může být uděleno pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že daný exemplář nebyl získán proti zákonným předpisům na ochranu fauny a flóry tohoto státu; a
- b) výkonný orgán vyvážejícího státu je ubezpečen o tom, že každý živý exemplář bude připraven a dopravován takovým způsobem, že nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo krutého zacházení bude sníženo na nejmenší možnou míru.

3. S výjimkou okolností uvedených v odst. 4 tohoto článku je k dovozu každého exempláře druhu zařazeného do přílohy III třeba nejprve předložit potvrzení o původu exempláře a, pokud se dovoz děje ze státu, který tento druh zařadil do přílohy III, vývozní povolení.

4. V případě reexportu je třeba, aby dovážející stát obdržel potvrzení vydané výkonným orgánem reexportujícího státu o tom, že exemplář byl v tomto státě podroben zvláštnímu zpracování anebo, že je reexportován, a to proto, aby byla evidence o splnění ustanovení této Úmluvy vzhledem k tomuto exempláři.

Článek VI

Povolení a potvrzení

1. Povolení a potvrzení vydávaná podle ustanovení článků III, IV a V musí odpovídat ustanovením tohoto článku.

2. Povolení k vývozu musí obsahovat informace specifikované ve vzoru připojeném v příloze IV a mohou být využita pro vývoz jen v období šesti měsíců po vydání.

3. Každé povolení nebo potvrzení musí obsahovat název této Úmluvy, úřední název a razítko výkonného orgánu, který je vydal, a kontrolní číslo, připojené tímto výkonným orgánem.

4. Každá kopie povolení nebo potvrzení vydaná výkonným orgánem musí být jasně označena jako kopie a, pokud na ní není potvrzen jiný rozsah platnosti, nesmí být použita místo originálu.

5. Pro každou zásilku exemplářů je třeba samostatné povolení nebo potvrzení.

6. Výkonný orgán státu dovážejícího jakýkoliv exemplář zruší platnost a odebere vývozní povolení nebo potvrzení o reexportu i všechna jim odpovídající povolení k dovozu, předložená při dovezení exempláře.

7. Pokud je to vhodné a proveditelné, opatří výkonný orgán každý exemplář značkou, která usnadní jeho identifikaci. „Značkou“ se v tomto smyslu rozumí každé nesmazatelné označení, plomba nebo jiný přiměřený prostředek, dovolující identifikovat exemplář tak, aby co nejvíce znemožňoval padělání neoprávněnou osobou.

Článek VII

Výjimky a jiná speciální ustanovení týkající se obchodu

1. Ustanovení článků III, IV a V neplatí pro přepravu a překládku exemplářů na území strany, pokud exempláře zůstávají pod celní kontrolou.

2. Jestliže je výkonný orgán vyvážejícího nebo re-exportujícího státu ubezpečen o tom, že určitý exemplář byl získán před tím, než se na něj začala vztahovat tato Úmluva, a vydá potvrzení v tomto smyslu, nebudou na tento exemplář uplatňována ustanovení článků III, IV a V.

3. Ustanovení článků III, IV a V nebudou uplatňována na exempláře, které mají osobní nebo rodinný charakter. Tato výjimka však neplatí, jestliže:

- jde o exempláře druhů zařazených do přílohy I, pokud byly získány vlastníkem mimo stát jeho trvalého bydliště a byly do tohoto státu dovezeny; anebo
- jde o exempláře druhů zařazených do přílohy II,

- kteřé byly získány vlastníkem mimo stát jeho trvalého bydliště a ve státě, kde se prováděl odběr z volné přírody,
- kteřé jsou dováženy do státu vlastníkovra trvalého bydliště, a
- u nichž stát, v němž byly vzaty z volné přírody, požaduje před každým vyvezením povolení vývozu,

pokud ovšem není výkonný orgán ubezpečen o tom, že exempláře byly získány před tím, než se na ně začala vztahovat ustanovení této Úmluvy.

4. Na exempláře druhů živočichů zařazených do přílohy I a vychované v zajetí pro obchodní účely nebo druhů rostlin zařazených do přílohy I a uměle rozmnožené pro obchodní účely se hledí tak, jako by to byly exempláře druhů zařazených do přílohy II.

5. Jestliže je výkonný orgán vyvážejícího státu ubezpečen o tom, že kterýkoli exemplář živočišného druhu byl vychován v zajetí nebo že kterýkoli exemplář rostlinného druhu byl vypěstován uměle, nebo je částí takového živočicha nebo rostliny, případně byl z nich odvozen, může potvrzení této skutečnosti vydané výkonným orgánem nahradit povolení požadovaná ustanoveními článků III, IV a V.

6. Ustanovení článků III, IV a V se nevztahují na neobchodní zapůjčení, dar nebo výměnu mezi vědci nebo vědeckými institucemi, registrovanými u výkonného orgánu svého státu, na exempláře herbářové a jinak konzervované, sušené nebo zalévané muzejní preparáty a živý rostlinný materiál, pokud jsou označeny etiketou, vydanou nebo potvrzenou výkonným orgánem.

7. Výkonný orgán kteréhokoliv státu nemusí respektovat požadavky článků III, IV a V a může bez povolení nebo potvrzení připustit přesun exemplářů, které jsou součástí putovní zoologické zahrady, cirkusu, zvěřince, výstavy rostlin nebo jiné putovní výstavy, jestliže jsou splněny tyto podmínky:

- vývozce nebo dovozce zaregistroval takové exempláře se všemi podrobnostmi u tohoto výkonného orgánu;
- exempláře náleží do některé z kategorií specifikovaných v odst. 2 nebo 5 tohoto článku; a
- výkonný orgán je ubezpečen o tom, že každý živý exemplář bude tak transportován a opatrován, aby se nebezpečí poranění, poškození na zdraví nebo surového zacházení snížilo na nejmenší možnou míru.

Článek VIII

Opatření, které učiní strany

1. Strany učiní přiměřená opatření k tomu, aby ustanovení této Úmluvy uvedly v život a znemožnily takové obchodování s exempláři, které by ji porušovalo.

Budou v nich obsažena opatření:

- a) k pokutování obchodu s takovými exempláři nebo jejich držby, případně obojího; a
- b) k provedení konfiskace takových exemplářů nebo jejich navrácení do státu, který je vyvezl.

2. Vedle opatření učiněných podle odst. 1 tohoto článku může strana, uzná-li to za nutné, stanovit jakýkoli interní způsob náhrady výdajů, vzniklých při konfiskaci exemplářů, které byly předmětem nedovoleného obchodu, odporujícího opatřením přijatým v rámci realizace této Úmluvy.

3. Strany zajistí, aby exempláře prošly formalitami požadovanými pro obchod s nimi s co možná nejmenším prodlením. Aby průchod byl usnadněn, může strana určit místa výstupu a vstupu, na nichž exempláře musí být podány k celnímu odbavení. Strany dále zajistí, aby o všechny živé exempláře bylo během tranzitu, přechovávání nebo dopravy náležitě pečováno tak, aby nebezpečí zranění, poškození na zdraví nebo surového zacházení bylo sníženo na nejmenší možnou míru.

4. Jestliže byl na základě opatření uvedených v odst. 1 tohoto článku zabaven živý exemplář, tedy:

- a) je svěřen výkonnému orgánu toho státu, který jej zabavil;
- b) výkonný orgán po konzultaci s vyvážejícím státem vrátí exemplář tomuto státu na jeho náklad nebo ho zašle záchrannému centru anebo na jiné podobné místo, které výkonný orgán uzná za vhodné vzhledem k cílům této Úmluvy; a
- c) výkonný orgán může přijmout doporučení vědeckého orgánu nebo, pokládá-li to za nutné, může se dotázat sekretariátu, aby usnadnil své rozhodnutí podle bodu b) tohoto odstavce, a to i co se týče volby záchranného centra nebo jiného místa.

5. Záchranným centrem ve smyslu odst. 4 tohoto článku se rozumí instituce určená výkonným orgánem k tomu, aby pečovala o živé exempláře, a to především o ty, které byly zabaveny.

6. Každá strana vede záznamy o obchodu s exempláři druhů zařazených do přílohy I, II a III, které obsahují:

- a) jména a adresy vývozců a dovozců; a
- b) počet a typ vydaných povolení a potvrzení; stát, s nímž se obchod uskutečnil; počet nebo množství exemplářů, jména druhů, a to jak jsou uvedena v přílohách I, II a III, a tam, kde je to možné, i velikost a pohlaví daných exemplářů.

7. Každá strana vypracovává periodická hlášení o plnění závazků z této Úmluvy a postupuje sekretariátu:

- a) roční výkaz obsahující údaje uvedené v bodě b) odst. 6 tohoto článku; a

- b) každé dva roky zprávu o legislativních, regulativních a administrativních opatřeních k uplatnění této Úmluvy.

8. Informace uvedené v odst. 7 tohoto článku budou veřejně k dispozici, pokud to nebude v rozporu s právními předpisy dotýčné strany.

Článek IX

Výkonné orgány a vědecké orgány

1. Každá strana ustanoví pro účely této Úmluvy:

- a) jeden nebo více výkonných orgánů oprávněných vydávat povolení nebo potvrzení jménem této strany; a
- b) jeden nebo více vědeckých orgánů.

2. Stát, ukládající ratifikační listinu nebo dokument o přijetí, schválení nebo přistoupení, sdělí zároveň depozitní vládě jméno a adresu výkonného orgánu, který byl zmocněn jednat s ostatními stranami a se sekretariátem.

3. Každou změnu ve jmenování nebo zmocnění podle ustanovení tohoto článku sdělí příslušná strana sekretariátu, který o ní informuje všechny ostatní strany.

4. Každý výkonný orgán, uvedený v odst. 2 tohoto článku, je povinen na žádost sekretariátu nebo výkonného orgánu jiné strany postoupit jim otisk razítek, pečeti nebo jiných značek, používaných k ověřování povolení a potvrzení.

Článek X

Obchod se státy, které nejsou stranami této Úmluvy

Děje-li se vývoz nebo reexport do státu nebo dovoz ze státu, který není stranou této Úmluvy, mohou strany místo povolení a potvrzení požadovaných touto Úmluvou uznat podobné dokumenty, vydané kompetentními orgány dotýčeného státu, pokud v zásadě odpovídají požadavkům této Úmluvy.

Článek XI

Konference stran

1. Sekretariát svolá zasedání konference stran nejpozději dva roky poté, co tato Úmluva vstoupila v platnost.

2. Později svolává sekretariát, pokud konference nerozhodla jinak, pravidelná zasedání nejméně jednou za dva roky a mimořádná zasedání kdykoli, požádá-li o to písemně nejméně jedna třetina stran.

3. Na zasedáních, jak řádných i mimořádných, projednávají strany plnění této Úmluvy a mohou:

- a) učinit taková nezbytná opatření, která by sekretariátu umožnila plnit jeho povinnosti a přijímat finanční opatření;

- b) zvažovat a přijímat pozměňovací návrhy k přílohám I a II v souladu s článkem XV;
- c) zkoumat pokrok učiněný v obnově stavu a v ochraně druhů zařazených do přílohy I, II a III;
- d) přijímat a zvažovat jakákoli hlášení, předložená sekretariátem nebo kteroukoli stranou; a
- e) případně vydávat doporučení ke zlepšení účinnosti této Úmluvy.

4. Na každém řádném zasedání mohou strany určit dobu a místo příštího řádného zasedání, konaného podle ustanovení odst. 2 tohoto článku.

5. Na zasedání mohou strany stanovit a přijmout jednací řád pro toto zasedání.

6. Organizace spojených národů, její specializované agentury a Mezinárodní agentura pro atomovou energii, jakož i kterýkoli stát, který není členem této Úmluvy, mohou být na zasedáních konference zastoupeny pozorovateli, kteří mají práva účastníků, ale nemají právo hlasovat.

7. Kterýkoli subjekt nebo organizace odborně kvalifikovaný v ochraně, uchování nebo obhospodařování volně žijících živočichů nebo rostlin, který uvědomil sekretariát o svém přání být zastoupen svými pozorovateli na zasedáních konference, bude připuštěn, pokud se proti tomu nepostaví nejméně jedna třetina přítomných stran a pokud tento subjekt nebo organizace náleží do některé z těchto kategorií:

- a) mezinárodní organizace nebo subjekty, vládní či nevládní, a národní vládní organizace nebo subjekty; a
- b) národní nevládní organizace nebo subjekty, které byly v tomto směru schváleny státem, v němž sídlí.

Pokud jsou připuštěni na zasedání konference, mají toto pozorovatelské právo účastníků, ale nemají právo hlasovací.

Článek XII Sekretariát

1. Jakmile tato Úmluva vstoupí v platnost, ustaví výkonný ředitel Programu OSN pro životní prostředí sekretariát. V rozsahu a způsobem, které uzná za vhodné, mu v tomto mohou být nápomocny příslušné mezivládní nebo nevládní mezinárodní nebo národní organizace a subjekty, odborně kvalifikované v ochraně, uchování a obhospodařování volně žijících živočichů a rostlin.

Povinností sekretariátu je:

- a) organizovat a zajišťovat zasedání stran;
- b) plnit povinnosti, které mu byly svěřeny podle ustanovení článku XV a XVI této Úmluvy;

- c) v souladu s programem, schváleným konferencí stran, provádět vědecká a odborná studia, která přispějí k plnění této Úmluvy, jakož i studia týkající se norem pro náležitou přípravu a dopravu živých exemplářů a prostředků pro identifikaci exemplářů;
- d) studovat hlášení stran a vyžadovat od stran takové doplňující údaje, které jsou podle jeho mínění nezbytné k zajištění plnění této Úmluvy;
- e) upozorňovat strany na všechny materiály, týkající se cílů této Úmluvy;
- f) periodicky publikovat a rozesílat stranám běžně platné výtisky příloh I, II a III, jakož i všechny informace, které usnadní určování exemplářů těch druhů, které byly do těchto příloh zařazeny;
- g) připravovat jednou za rok pro strany zprávu o své práci a o plnění této Úmluvy a další hlášení, která si mohou vyžádat zasedání stran;
- h) vypracovávat doporučení pro uskutečnění cílů a plnění ustanovení této Úmluvy, počítaje v to i výměnu informací vědecké nebo odborné povahy; a
- i) plnit ostatní úkoly, kterými jej mohou pověřit strany.

Článek XIII Mezinárodní opatření

1. Jestliže si sekretariát na základě docházejících mu zpráv ověří, že některý druh zařazený do přílohy I nebo II je nepříznivě ovlivňován obchodem s exempláři tohoto druhu, nebo že ustanovení této Úmluvy nejsou účinně plněna, sdělí to oprávněnému výkonnému orgánu strany nebo stran, jichž se to týká.

2. Jestliže některá strana dostane sdělení, jak je uvedeno v odst. 1 tohoto článku, informuje co možná nejdříve, a pokud to její zákonné předpisy dovolují, sekretariát o všech závažných faktech a navrhne případně nápravná opatření. Jestliže strana uzná, že je žádoucí zavést vyšetřování, může toto vyšetřování být provedeno jednou nebo více osobami výslovně k tomu zmocněnými touto stranou.

3. Informace poskytnuté stranou nebo informace, které jsou výsledkem vyšetřování, jak je uvedeno v odst. 2 tohoto článku, jsou přezkoumány příští konferencí stran, která může vydat jakákoli doporučení, která uzná za vhodné.

Článek XIV Dopad na vnitrostátní předpisy a mezinárodní úmluvy

1. Ustanovení této Úmluvy nebrání stranám v žádném směru přijmout:

- a) přísnější vnitrostátní předpisy k podmínkám

obchodu, získávání v držbu nebo k přepravování exemplářů druhů zařazených do přílohy I, II a III, nebo je úplně zakázat; anebo

- b) vnitrostátní předpisy omezující nebo zakazující obchod, získávání v držbu nebo přepravování druhů nezařazených v přílohách I, II a III.

2. Ustanovení této Úmluvy v žádném směru nepostihnou ustanovení jakýchkoli vnitrostátních předpisů nebo povinností vyplývajících stranám z jakékoliv smlouvy, úmluvy nebo mezinárodní dohody, která pro kteroukoli stranu platí nebo později může vejít v platnost, pokud se týká ostatních aspektů obchodu s exempláři nebo jejich získávání, držby a přepravy, včetně opatření celních, veřejného zdravotnictví, veterinární služby nebo rostlinné karantény.

3. Ustanovení této Úmluvy nepostihnou v žádném směru ustanovení nebo povinnosti vyplývající z jakékoliv smlouvy, úmluvy nebo mezinárodní dohody uzavřené nebo, která může být později uzavřena, mezi státy vytvářejícími unii nebo regionální obchodní úmluvu, jež tvoří nebo zachovává vnější celní kontrolu a odstraňuje celní kontrolu mezi svými členy, pokud se tato ustanovení nebo povinnosti týkají obchodu mezi členskými státy této unie nebo úmluvy.

4. Členský stát této Úmluvy, který je zároveň účastníkem jakékoliv jiné smlouvy, úmluvy nebo mezinárodní dohody, která je v platnosti v době, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost, a podle jejichž ustanovení je poskytována ochrana mořským druhům zařazeným do přílohy II, je osvobozen od povinností ukládaných ustanoveními této Úmluvy, pokud se týkají obchodu s exempláři druhů zařazených v příloze II a pokud jsou loveny loděmi registrovanými v tomto státě a v souladu s ustanoveními uvedené smlouvy, úmluvy nebo mezinárodní dohody.

5. Pokud to neodporuje článku XV Úmluvy, je k vývozu exemplářů, získaných ve smyslu odst. 4 tohoto článku, třeba pouze potvrzení výkonného orgánu dovážejícího státu o tom, že exempláře byly získány v souladu s ustanoveními jiné smlouvy, úmluvy nebo mezinárodní dohody.

6. Nic z této Úmluvy nestojí v cestě k tomu, aby Konference OSN o mořském právu, svolaná GS OSN ve smyslu Rezoluce č. 2750 C (XXV), kodifikovala a vypracovala mořské právo, ani současným nebo budoucím nárokům a právním hlediskům kteréhokoli státu, pokud se týkají mořského práva a povahy a rozsahu jejich právní svrchovanosti na pobřeží nebo na lodích plujících pod jejich vlajkou.

Článek XV

Pozměňovací návrhy k přílohám I a II

1. V době zasedání konference platí pro pozměňovací návrhy do přílohy I a II tato ustanovení:

- a) Kterákoli strana může podat pozměňovací návrh k příloze I a II k projednání na příštím zasedání. Text pozměňovacího návrhu sdělí sekretariátu nejpozději do 150 dnů před zasedáním. Sekretariát se ve smyslu ustanovení bodů b) a c) odst. 2 tohoto článku dotáže ostatních stran a zainteresovaných institucí a jejich odpovědi sdělí všem stranám nejpozději 30 dnů před zasedáním.
- b) Pozměňovací návrhy jsou přijímány dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících stran. „Přítomnými a hlasujícími stranami“ se v tomto smyslu rozumí přítomné strany, které hlasovaly pro nebo proti. Strany, které se hlasování zdržely, se nepočítají do dvou třetin požadovaných pro přijetí pozměňovacího návrhu.
- c) Pozměňovací návrhy, přijaté na zasedání, nabývají účinnosti 90 dnů po zasedání, a to pro všechny strany s výjimkou těch, které učinily výhradu ve smyslu odst. 3 tohoto článku.

2. Mezi zasedáními konference platí pro pozměňovací návrhy k přílohám I a II tato ustanovení:

- a) Kterákoli strana může podat pozměňovací návrh k příloze I nebo II k projednání mezi zasedáními cestou písemného hlasování, jak je stanoveno dále v tomto odstavci.
- b) U mořských druhů, jakmile sekretariát obdrží text pozměňovacího návrhu, sdělí to neprodleně všem stranám. Zároveň se dotáže také mezinárodních institucí, které mají nějaký vztah k těmto druhům, především proto, aby získal všechny vědecké údaje, které mu tyto instituce mohou poskytnout, a aby zajistil koordinaci se všemi ochrannými opatřeními, uplatňovanými těmito organizacemi. Sekretariát sdělí názory a údaje získané od těchto institucí i svá vlastní zjištění a doporučení co možná nejdříve všem stranám.
- c) U druhů jiných než mořských, jakmile sekretariát obdrží text pozměňovacího návrhu, oznámí to ihned všem stranám a co nejdříve jim sdělí i svá vlastní doporučení.
- d) V průběhu 60 dnů od data, kdy sekretariát sdělil stranám svá doporučení ve smyslu bodu b) nebo c) tohoto odstavce, může kterákoli strana postoupit sekretariátu jakékoli připomínky k předkládanému pozměňovacímu návrhu, jakož i veškerá závažná vědecká data a informace.
- e) Sekretariát sdělí stranám v co nejkratší době odpovědi, které dostal, i svá vlastní doporučení.
- f) Jestliže v průběhu 30 dnů ode dne, kdy byly oznámeny odpovědi a doporučení ve smyslu ustanovení bodu e) tohoto odstavce, sekretariát nedostane žádný protest, pozměňovací návrh vstoupí v platnost pro všechny strany s výjimkou těch, které učinily výhradu ve smyslu odst. 3 tohoto článku.

- g) Jestliže sekretariát obdrží od některé strany protest, bude předložený pozměňovací návrh podroben písemnému hlasování ve smyslu ustanovení bodu h), i) a j) tohoto odstavce.
- h) Sekretariát oznámí všem stranám, že mu byl postoupen protest.
- i) Jestliže sekretariát v průběhu 60 dnů ode dne oznámení ve smyslu bodu h) tohoto odstavce nedostane nejméně od poloviny stran kladný, záporný nebo zdržující se hlas, bude předložený pozměňovací návrh odkázán na příští zasedání konference k dalšímu uvážení.
- j) Jestliže sekretariát obdrží hlasy nejméně od poloviny všech stran, bude pozměňovací návrh přijat dvoutřetinovou většinou stran, které hlasovaly pro nebo proti.
- k) Sekretariát sdělí všem stranám výsledek hlasování.
- l) Jestliže byl předložený pozměňovací návrh přijat, vstoupí v platnost 90 dnů poté, kdy to bylo sekretariátem stranám oznámeno, a to pro všechny strany s výjimkou těch, které učinily výhradu ve smyslu odst. 4 tohoto článku.

3. Během období 90 dnů stanovených v bodě c) odst. 1 nebo v bodě l), odst. 2 tohoto článku může kterákoli strana učinit písemným oznámením u depozitní vlády výhradu k pozměňovacímu návrhu. Dokud tato výhrada nebude odvolána, bude se s touto stranou ve věcech obchodu s dotčenými druhy jednat jako se státem, který není členem této Úmluvy.

Článek XVI

Příloha III a pozměňovací návrhy k ní

1. Kterákoli strana může kdykoli předložit sekretariátu seznam druhů, které podle jejího ustanovení podléhají v rámci jejich právních předpisů opatřením uvedeným v odst. 3 článku II. Příloha III obsahuje jméno strany, která tyto druhy do té přílohy zařadila, vědecká jména těchto druhů a všechny části nebo produkty z živočichů a rostlin, uvedené jmenovitě u každého druhu ve smyslu bodu b) článku I.

2. Takový seznam, předložený podle odst. 1 tohoto článku, postoupí v co nejkratším čase sekretariátu všem stranám. Seznam nabude účinnosti jako součást přílohy III do 90 dnů po datu tohoto postoupení. Kdykoli po postoupení takového seznamu může kterákoli strana písemným sdělením depozitní vládě ohlásit výhradu vzhledem ke kterémukoli druhu nebo kterékoli jeho části či produktu, a pokud tato výhrada nebude odvolána, bude se s tímto státem jednat ve věcech obchodu s dotčenými druhy nebo jejich částmi či produkty, jako by nebyl členem této Úmluvy.

3. Strana, která předložila některý druh k zařazení do přílohy III, může to kdykoli odvolat písemným oznámením sekretariátu, který oznámí odvolání všem stranám. Odvolání nabude účinnosti 30 dnů ode dne tohoto oznámení.

4. Každá strana, která předkládá seznam ve smyslu ustanovení odst. 1 tohoto článku, předloží sekretariátu kopie všech domácích zákonů a nařízení, použitelných k ochraně těchto druhů a všechny výklady k nim, které uzná za potřebné, nebo které si sekretariát vyžádá. Dokud je dotčený druh zařazen do přílohy III, předkládá strana nadále všechny pozměňovací návrhy těchto zákonů a nařízení nebo všechny jejich nové výklady, jestliže byly přijaty.

Článek XVII

Pozměňovací návrhy k Úmluvě

1. Na písemnou žádost nejméně jedné třetiny stran svolá sekretariát mimořádné zasedání konference k projednání a k přijetí pozměňovacích návrhů k této Úmluvě. Takové pozměňovací návrhy budou přijaty dvoutřetinovou většinou přítomných a hlasujících stran. „Přítomnými a hlasujícími stranami“ se rozumí přítomné strany, které hlasovaly pro nebo proti. Strany, které se zdržely hlasování, se do dvou třetin, požadovaných k přijetí pozměňovacího návrhu, nepočítají.

2. Text každého předkládaného pozměňovacího návrhu sdělí sekretariát všem stranám nejpozději 90 dnů před zasedáním.

3. Pro strany, které jej přijaly, vstoupí pozměňovací návrh v platnost 60 dnů po tom, kdy dvě třetiny stran uložily své listiny o přijetí tohoto pozměňovacího návrhu u depozitní vlády. Pro každou další stranu pak vstoupí pozměňovací návrh v platnost 60 dnů po tom, kdy tato strana uložila svou listinu o přijetí pozměňovacího návrhu.

Článek XVIII

Řešení sporů

1. Jakýkoli spor, který vznikne o výklad nebo plnění ustanovení této Úmluvy mezi dvěma nebo více stranami, bude předmětem projednání mezi těmito stranami.

2. Jestliže spor nemůže být vyřešen ve smyslu odst. 1 tohoto článku, mohou strany, shodnou-li se na tom, předložit spor k arbitráži, zejména Stálému arbitrážnímu dvoru (Stálé komoře Smírčího soudu) v Haagu, a arbitrážní rozhodnutí bude pak pro strany, které spor k arbitráži předložily, závazné.

Článek XIX

Podpis

Tato Úmluva bude otevřena k podpisu ve Washingtonu do 30. dubna 1973 a potom v Bernu až do 31. prosince 1974.

Článek XX

Ratifikace, přijetí a schválení

Tato Úmluva bude ratifikována, přijata nebo schválena. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení

budou uloženy u vlády Švýcarské konfederace, která bude depozitní vládou.

Článek XXI

Přístup

Tato Úmluva bude otevřena k přistoupení bez časového omezení. Listiny o přistoupení budou uloženy u depozitní vlády.

Článek XXII

Vstoupení v platnost

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení deseti listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu u depozitní vlády.

2. Pro stát, který ratifikuje, přijme nebo schválí tuto konvenci nebo k ní přistoupí až po uložení deseti listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, vstoupí tato Úmluva v platnost 90 dnů po tom, co tento stát uložil svou listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

Článek XXIII

Výhrady

1. Ustanovení této Úmluvy nepřipouštějí obecné výhrady. Určité přesně vymezené výhrady mohou být učiněny ve smyslu ustanovení tohoto článku a článku XV a XVI.

2. Každý stát může při ukládání listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení učinit určité výhrady, týkající se:

- a) kteréhokoliv druhu, zařazeného do přílohy I, II nebo III; a
- b) kterékoli části nebo derivátu výslovně uvedené u jednotlivých druhů, zařazených do přílohy III.

3. Dokud strana svou výhradu neodvolá, bude s ní ve věcech obchodu s dotyčnými druhy nebo částmi či deriváty, výslovně uvedenými v této výhradě, jednáno jako se státem, který není členem této konvence.

Článek XXIV

Výpověď

Kterákoli strana může kdykoli vypovědět tuto Úmluvu písemným oznámením depozitní vládě. Výpověď nabude účinnosti dva měsíce po tom, co depozitní vláda obdržela toto oznámení.

Článek XXV

Depozitor

1. Originál této Úmluvy v jazyce anglickém, čínském, francouzském, ruském a španělském, jejichž verze jsou autentické, bude uložen u depozitní vlády, která postoupí jeho ověřenou kopii každému státu, který Úmluvu podepsal nebo uložil svou přístupovou listinu.

2. Depozitní vláda informuje všechny signatáře a přistoupivší vlády i sekretariát o podepsání této Úmluvy, o uložení listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, o jejím vstoupení v platnost, o pozměňovacích návrzích, o podání a odvolání výhrad a oznámení odpovědí.

3. Jakmile vstoupí tato Úmluva v platnost, postoupí depozitní vláda její ověřenou kopii sekretariátu Organizace spojených národů k registraci a publikování ve smyslu článku 102 Charty OSN.

Na důkaz toho níže podepsaní zplnomocněnci, řádně v tomto smyslu zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Washingtonu třetího března tisíc devět set sedmdesát tři.

Poznámka: Texty příloh I, II, III a IV, které podléhají pravidelným změnám, jsou uloženy v poslední platné verzi u ministerstva životního prostředí České republiky a Slovenské komise pro životní prostředí, které zajistí vhodnou formou jejich zpřístupnění veřejnosti.

573

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 2. října 1990 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Spolkovou republikou Německo o podpoře a vzájemné ochraně investic.

S Dohodou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Bonnu dne 3. července 1992.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 odst. 2 dnem 2. srpna 1992.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA
mezi
Českou a Slovenskou Federativní Republikou
a
Spolkovou republikou Německo
o podpoře a vzájemné ochraně investic

Česká a Slovenská Federativní Republika
a
Spolková republika Německo

vedeny přáním prohloubit vzájemnou hospodářskou spolupráci,

v úsilí vytvořit příznivé podmínky pro vzájemné investice, v poznání, že podpora a vzájemná ochrana investic slouží k posílení všech forem hospodářské iniciativy, zejména soukromé podnikatelské činnosti obou států, dohodly se takto:

Článek 1
Pro účely této Dohody

1. Pojem „investice“ zahrnuje veškeré majetkové hodnoty, vložené v souladu s vnitrostátním právním řádem, zejména:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakož i ostatní věcná práva jako jsou hypotéky a zástavní práva;
- b) akcie a jiné druhy účastí na společnostech;
- c) pohledávky a nároky na peníze, jež byly vynaloženy na vytvoření hospodářských hodnot, nebo pohledávky a nároky na plnění, jež má hospodářskou hodnotu a souvisí s investicí;
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví, zejména autorská práva, patenty, spotřební vzory, průmyslové vzory a modely, známky, obchodní jména, technické postupy, know-how a goodwill;

e) veřejnoprávní oprávnění včetně oprávnění k dobývání a těžbě přírodních zdrojů.

2. Pojem „výnosy“ označuje jakékoli obnosy, které pocházejí z investice, jako jsou podíly na zisku, dividendy, úroky, licenční nebo jiné poplatky.

3. Pojem „investor“ znamená fyzické osoby se stálým bydlištěm nebo právnické osoby se sídlem v okruhu působnosti této Dohody, jež jsou oprávněny jednat jako investoři.

Článek 2

1. Každá smluvní strana bude na svém území podle svých možností podporovat investice investorů druhé smluvní strany a povolovat tyto investice v souladu se svými právními předpisy. V každém případě bude poskytovat těmto investicím spravedlivé a rovné zacházení.

2. Žádná ze smluvních stran nebude na svém území jakkoli poškozovat svévolnými nebo diskriminačními opatřeními správu, řízení, používání nebo využití investic investorů druhé smluvní strany.

3. Investice a jejich výnosy, jakož i reinvestice a výnosy z nich požívají plné ochrany této Dohody.

Článek 3

1. Žádná smluvní strana nebude nakládat s investicemi investorů druhé smluvní strany nebo investicemi,

na nichž se investoři druhé smluvní strany podílejí, na svém území méně příznivě než s investicemi vlastních investorů nebo s investicemi investorů třetích států.

2. Žádná smluvní strana nebude nakládat s investory druhé smluvní strany, pokud jde o jejich činnosti vztahující se k investicím na jejím území, méně příznivě než s vlastními investory nebo investory třetích států.

3. Toto jednání se nevztahuje na výhradní práva, která jedna smluvní strana poskytuje investorům třetích států s ohledem na jejich členství nebo přidružení k celní nebo hospodářské unii, společnému trhu nebo pásmu volného obchodu.

4. Jednání vyplývající z tohoto článku se navztahuje na výhody, jež jedna smluvní strana poskytuje investorům třetích států na základě dohody o zamezení dvojího zdanění nebo jiných dohod týkajících se daňových otázek.

Článek 4

1. Investice investorů jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany plné ochrany a bezpečnosti.

2. Investice investorů jedné smluvní strany nesmějí být na území druhé smluvní strany vyvlastněny, znárodněny nebo podřízeny jakémukoliv jinému potření, jehož výsledek je stejný jako vyvlastnění nebo znárodnění, s výjimkou případů provedených ve veřejném zájmu a zaručující odškodnění. Odškodnění musí odpovídat hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před dobou, kdy skutečně nebo hrozící vyvlastnění, znárodnění nebo jiné podobné opatření bylo veřejně vyhlášeno. Odškodnění musí být vyplaceno bezodkladně a musí zahrnovat obvyklý bankovní úrok až do doby splatnosti; musí být skutečně zhodnotitelné a volně převoditelné. Opatření ke stanovení a výplatě odškodnění musí být provedeno vhodným způsobem nejpozději v době vyvlastnění, znárodnění nebo podobného opatření. Platnost vyvlastnění, znárodnění nebo podobného opatření a výše odškodnění musí být přezkoumatelné v řádném soudním řízení.

3. S investory smluvní strany, jejichž investice utrpí na území druhé smluvní strany ztráty v důsledku ozbrojených konfliktů, výjimečného stavu nebo povstání, nebude zacházeno ve věci restituce, vyrovnání, náhrady škody nebo jiného narovnání méně příznivě než s vlastními investory. Takové platby musí být volně převoditelné.

4. Investoři jedné smluvní strany budou na území druhé smluvní strany požívat v případech zmíněných tímto článkem doložky nejvyšších výhod.

Článek 5

1. Každá smluvní strana zajistí investorům druhé smluvní strany volný převod plateb souvisejících s investicemi, zejména

- a) kapitálu a dodatečných částek potřebných k udržování nebo rozšiřování investice;
- b) výnosů;
- c) splátek půjček ve smyslu článku 1, odstavce 1, písm. c);
- d) výtěžku v případě úplné nebo částečné likvidace nebo prodeje investice;
- e) odškodnění podle článku 4.

2. Převod se uskutečňuje bezodkladně kursem platným v den převodu.

Článek 6

Poskytne-li smluvní strana svým investorům platby na základě záruky za investice na území druhé smluvní strany, uzná tato druhá smluvní strana bez újmy práv vyplývajících pro první smluvní stranu z článku 9 převod všech práv nebo nároků těchto investorů v souladu se zákonem nebo na základě právního ujednání na první smluvní stranu. Druhá smluvní strana uzná rovněž vstup první smluvní strany do všech těchto práv nebo nároků právního předchůdce co do jejich základu a výše. Pro převod plateb z přenesených nároků platí článek 5.

Článek 7

1. Vyplyne-li z právních předpisů jedné smluvní strany nebo z mezinárodněprávních závazků, které platí mimo tuto smlouvu mezi smluvními stranami nebo budou platit v budoucnu, obecná nebo zvláštní úprava, která poskytuje investicím investorů druhé smluvní strany příznivější zacházení než tato Dohoda, pak tato úprava má přednost před touto Dohodou tou měrou, jakou je příznivější.

2. Každá smluvní strana dodrží každý jiný závazek, který převzala na svém území s ohledem na investice investorů druhé smluvní strany.

Článek 8

Tato Dohoda platí též pro investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, v souladu s právními předpisy druhé smluvní strany, po 1. lednu 1950.

Článek 9

1. Spory mezi smluvními stranami o výklad nebo použití této Dohody mají být pokud možno urovnány jednáním obou smluvních stran.

2. Nelze-li tímto způsobem spor odstranit, pak se na žádost jedné z obou smluvních stran musí věc předložit rozhodčímu soudu.

3. Rozhodčí soud se zřizuje případ od případu tak, že každá smluvní strana určí jednoho člena a tito dva členové se dohodnou na předsedovi, příslušníku třetí-

ho státu, který musí být potvrzen oběma smluvními stranami. Členové musí být jmenováni během dvou měsíců, předseda během tří měsíců ode dne, kdy jedna smluvní strana sdělila písemně druhé smluvní straně, že hodlá předložit spor rozhodčímu soudu.

4. Pokud nebudou dodrženy lhůty uvedené v odstavci 3, může při nedostatku jiné dohody požádat každá smluvní strana předsedu Mezinárodního soudního dvora, aby provedl potřebná jmenování.

5. Rozhodčí soud rozhoduje většinou hlasů. Jeho rozhodnutí jsou závazná. Každá smluvní strana hradí výlohy jí jmenovaného člena a svého zastoupení v řízení před rozhodčím soudem; výlohy předsedy a ostatní výlohy budou hrazeny oběma smluvními stranami stejným dílem. Rozhodčí soud může určit jinou úpravu výloh. V ostatním upravuje rozhodčí soud své řízení sám.

Článek 10

1. Spory týkající se investic mezi jednou smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany mají být pokud možno mezi stranami ve sporu vyřešeny přátelsky.

2. Nemůže-li být spor vyřešen ve lhůtě 6 měsíců ode dne jeho oznámení jednou stranou ve sporu, bude předložen na žádost investora druhé smluvní strany rozhodčímu soudu. Pokud se strany ve sporu nedohodnou jinak, používají se ustanovení článku 9 odstavce 3 až 5 přiměřeně s tím, že jmenování členů rozhodčího soudu se uskuteční podle článku 9 odstavce 3 a v případě, že nebudou dodrženy lhůty uvedené v článku 9 odstavci 3, každá strana ve sporu může požádat předsedu rozhodčího soudu Obchodní komory ve Stockholmu, aby provedl potřebná jmenování. To platí za předpokladu, že mezi stranami ve sporu ne-

platí jiné ujednání. Rozhodčí výrok bude uznán a vykonán podle Úmluvy o uznávání a výkonu cizích rozhodčích nálezů (New York, 10. června 1958).

3. Strana ve sporu nebude v průběhu rozhodčího řízení nebo při výkonu rozhodčího výroku namítat, že investor druhé smluvní strany obdržel náhradu části nebo celé škody z titulu pojištění.

Článek 11

Tato Dohoda platí bez ohledu na to, zda jsou mezi smluvními stranami navázány diplomatické a konzulární styky.

Článek 12

Podle Čtyřstranné dohody ze 3. září 1971 bude tato Dohoda v souladu se stanovenými postupy rozšířena na Berlín (Západní).

Článek 13

1. Tato Dohoda podléhá ratifikaci; ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Bonnu.

2. Tato Dohoda vstoupí v platnost za třicet dnů po výměně ratifikačních listin. Bude platit po dobu deseti let; poté bude její platnost prodloužena na neurčito, pokud nebude písemně vypovězena jednou ze smluvních stran ve lhůtě 12 měsíců před koncem platnosti. Po uplynutí deseti let může být tato Dohoda kdykoli vypovězena ve lhůtě dvanácti měsíců.

3. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této Dohody platí ustanovení článku 1-12 dalších patnáct let ode dne skončení její platnosti.

Dáno v Praze dne 2. října 1990 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém a německém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou a Slovenskou
Federativní Republiku:
Doc. Ing. Václav Klaus CSc. v. r.
ministr financí ČSFR

Za Spolkovou republiku
Německo:
Hermann Huber v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
Spolkové republiky Německo

Protokol

Při podpisu Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Spolkovou republikou Německo o podpoře a vzájemné ochraně investic se podepsaní zplnomocněnci dohodli na tomto ujednání, které je nedílnou součástí Dohody.

(1) K článku 1

Pohledávky a nároky na peníze uvedené v odstavci 1 písmena c) zahrnují pohledávky a nároky z půjček, které souvisejí s účastí a podle významu a rozsahu mají charakter účasti (půjčky, které jsou podobné účasti). Nespadají sem úvěry třetí strany, např. bankovní úvěry podle obchodních podmínek.

(2) K článku 2

Dohoda platí též na území výlučné hospodářské zóny a kontinentálního šelfu, pokud mezinárodní právo kterékoli smluvní strany dovoluje v těchto oblastech výkon suverénních práv nebo výsostných oprávnění.

(3) K článku 3

- a) Za „činnost“ ve smyslu článku 3 je nutno považovat zejména správu, použití a využití investice. Za „méně příznivé“ zacházení ve smyslu článku 3 je nutno považovat zejména: omezení odběru surovin a pomocného materiálu, energie a paliv, jakož i výrobních a provozních prostředků všeho druhu, ztěžování odbytu výrobků a přístupu k úvěrům, k tuzemským a zahraničním platebním prostředkům, jakož i omezení při zaměstnávání personálu a jiná opatření s podobným účinkem. Opatření, která je nutno učinit z důvodů veřejné bezpečnosti a pořádku, národního zdraví nebo mravnosti, neplatí za „méně příznivé“ zacházení ve smyslu článku 3.
- b) Ustanovení článku 3 nezavazují smluvní stranu poskytnout investorům na území druhé smluvní strany daňové výhody, výjimky a úlevy, jež jsou podle daňových předpisů zaručeny jen investorům se sídlem na území této smluvní strany.

- c) Smluvní strany budou v rámci svého vnitrostátního právního řádu benevolentně posuzovat žádosti o vstup a pobyt osob druhé smluvní strany, jež si přejí v bezprostřední souvislosti s investicí vstoupit na území druhé smluvní strany; totéž platí pro zaměstnance jedné smluvní strany, kteří si v bezprostřední souvislosti s investicí přejí vstoupit na území druhé smluvní strany a zdržovat se zde za účelem výkonu zaměstnání. Také žádosti o udělení pracovního povolení budou posuzovány benevolentně.

(4) K článku 4

Investor má rovněž nárok na náhradu, dojde-li opatřením uvedeným v článku 4 odstavci 2 k zásahu do podniku, na němž se podílí, a tím byla jeho investice poškozena.

(5) K článku 5

- a) Převod „bezodkladně“ ve smyslu článku 4 odstavci 2 a článku 5 odstavci 2 je převod učiněný v době obvykle požadované pro přihlédnutí k možností spojeným s převodem. Tato doba začíná dnem, kdy byla předložena příslušná žádost, a v žádném případě nesmí překročit dobu 2 měsíců.
- b) Platný kurs ve smyslu článku 5 odstavci 2 má odpovídat křížovému kursu (cross rate) vyplývajícímu z kursů, které by vzal Mezinárodní měnový fond v okamžiku platby za základ pro přepočty příslušných měn na zvláštní práva čerpání.

(6) Při přepravě zboží a osob uskutečňované v souvislosti s investicí nebude jedna smluvní strana bránit ani překážet přepravnímu podniku druhé smluvní strany, aby obdržel povolení k uskutečnění přepravy, pokud je povolení třeba.

Dáno v Praze dne 2. října 1990 ve dvou původních vyhotoveních, každé v českém a německém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou a Slovenskou
Federativní Republiku:
Doc. Ing. Václav Klaus CSc. v. r.
ministr financí ČSFR

Za Spolkovou republiku
Německo:
Hermann Huber v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
Spolkové republiky Německo

574

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. dubna 1989 byla v Bruselu podepsána Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Hospodářskou unií belgicko-lucemburskou o vzájemné podpoře a ochraně investic.

S Dohodou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 10 odst. 1 dnem 13. února 1992.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi Československou socialistickou republikou a Hospodářskou unií belgicko-lucemburskou
o vzájemné podpoře a ochraně investic

Československá socialistická republika a Hospodářská unie belgicko-lucemburská

vedeny přáním

rozvíjet přátelské vztahy v souladu se zásadami Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, podepsaného dne 1. srpna 1975 v Helsinkách

a

posílit hospodářskou spolupráci vytvořením výhodných podmínek pro uskutečňování investic investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany,

jsouce přesvědčeny

o prospěšném vlivu, který taková dohoda může přinést pro zlepšení hospodářských vztahů a posílení důvěry v oblasti investic,

dohodly se na tomto:

Článek 1

1. Pojem „investoři“ označuje:

a) pokud se jedná o Československou socialistickou republiku:

aa) všechny právnické osoby zřízené podle československého právního řádu a mající své sídlo na území Československé socialistické republiky;

ab) všechny fyzické osoby, které jsou podle československého právního řádu občany Československé socialistické republiky a pokud jsou podle československého práva oprávněny jednat jako investoři,

b) pokud se jedná o Hospodářskou unii belgicko-lucemburskou:

ba) všechny fyzické osoby, které jsou podle belgického nebo lucemburského právního řádu občany Belgického království nebo Velkovévodství lucemburského;

bb) všechny právnické osoby zřízené podle belgického nebo lucemburského právního řádu a mající své sídlo na území belgického království nebo Velkovévodství lucemburského.

2. Pojem „investice“ označuje všechna aktiva a všechny přímé i nepřímé vklady do všech podniků jakéhokoli hospodářského oboru, zejména:

a) věci movité a nemovité, jakož i všechna věcná práva s nimi související,

b) akcie a ostatní formy účasti na podnicích,

c) pohledávky a práva vyplývající z jakéhokoli plnění, které má ekonomickou hodnotu,

d) průmyslová práva a ostatní práva z oblasti duševního vlastnictví, jakož i nehmotné výhody spojené s dobrým jménem nebo pověstí podniku (goodwill).

Jakákoliv změna právní formy investic nebo opětných investic se nedotýká jejich charakteru ve smyslu této Dohody.

Článek 2

1. Ve snaze zabezpečit rozvoj vzájemných hospodářských vztahů se každá smluvní strana zavazuje

umožnit na svém území a v souladu se svým právním řádem investice investorů druhé smluvní strany.

2. Tato Dohoda se vztahuje i na všechny investice již existující na území jedné smluvní strany, které byly uskutečněny investory druhé smluvní strany.

3. Každá smluvní strana zabezpečí na svém území investicím uskutečněným investory druhé smluvní strany zacházení vylučující neoprávněná nebo diskriminační opatření, která by mohla překážet jejich správě, udržování, užívání, využití nebo likvidaci.

4. S výjimkou opatření v zájmu veřejného pořádku požívají tyto investice stálé ochrany a právní jistoty, které jsou stejné jako pro investice náležející investorům státu požívajícího nejvyšších výhod.

5. Ustanovení odstavců 3 a 4 se však nevztahují na výhody, které jedna smluvní strana může udělit investorům třetího státu v souvislosti:

- a) s její příslušností k hospodářské unii, celní unii, pásmu volného obchodu nebo některému mezinárodnímu hospodářskému se skupení jako jsou Evropské hospodářské společenství a Rada vzájemné hospodářské pomoci;
- b) s dohodou o zamezení dvojího zdanění nebo jinou dohodou o daňových otázkách.

Článek 3

1. Investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany nemohou být vyvlastněny ani podrobeny jinému opatření s podobným účinkem, které přímo nebo nepřímo, úplně nebo částečně odnímá vlastnické právo, s výjimkou opatření

- a) provedených podle zákona a nemajících diskriminační povahu;
- b) obsahujících ustanovení o zaplacení odškodnění, které bude poskytnuto investorům ve volně směnitelné měně a bez odkladů. Jeho výše bude odpovídat skutečné hodnotě investic v den předcházející dni, kdy byla opatření přijata nebo veřejně vyhlášena.

2. Investorům každé smluvní strany, jejichž investice budou poškozeny v důsledku ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu nebo nepokojů, k nimž dojde na území druhé smluvní strany, bude touto druhou smluvní stranou zabezpečeno nediskriminační zacházení, které bude stejné jako zacházení s investory státu požívajícího nejvyšších výhod ve vztahu k restitucím nebo všem formám náhrady škody.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se vztahuje na investory obou smluvních stran, kteří se jakoukoli formou účastní na jakémkoli podniku na území druhé smluvní strany.

4. Ve všech případech předvídaných tímto článkem poskytuje každá smluvní strana na svém území investorům druhé smluvní strany zacházení, které je stejné jako zacházení s investory státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek 4

1. Každá smluvní strana zaručuje investorům druhé smluvní strany volný převod finančních prostředků vztahujících se k investici, a to ve volně směnitelných měnách, zejména:

- a) kapitálu nebo doplňujících prostředků k udržování nebo rozšíření investice;
- b) zisku, dividend, úroků nebo jiných běžných příjmů;
- c) částek nezbytných ke splacení půjček;
- d) výnosů při úplné nebo částečné likvidaci investice;
- e) odškodného náležejícího podle článku 3 této Dohody.

2. Převody podle odstavce 1 budou provedeny podle devizových předpisů platných na území každé smluvní strany kursem platným v den převodu.

3. Každá smluvní strana učiní nezbytná opatření, aby po splnění všech náležitostí podle jejího právního řádu se převody uskutečnily bez průtahů a bez jiných poplatků než obvyklých daní a výloh.

4. Při poskytování záruk podle odstavců 1, 2 a 3 budou smluvní strany zacházet s investory druhé smluvní strany stejně jako s investory státu požívajícího nejvyšších výhod s výjimkou případů, které upravuje ustanovení článku 2 odstavce 5 této Dohody.

Článek 5

1. Je-li na základě zákonné nebo smluvní záruky poskytnuto pojišťovatelem odškodnění investorovi jedné smluvní strany v souvislosti s postihem investice, kterou uskutečnil na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana postoupení práv investora na jeho pojišťovatele.

2. V souladu se zárukou, poskytnutou investici, již se záruka týká, může pojišťovatel uplatnit všechna práva, která by mohl vykonat investor, kdyby tato práva pojišťovateli nepostoupil.

3. Všechny spory mezi smluvní stranou a pojišťovatelem investora druhé smluvní strany se budou řídit ustanoveními článku 8 této Dohody.

Článek 6

Tato Dohoda nemůže bránit investorům využívat výhodnější ustanovení právního řádu, platného na území smluvní strany, kde jsou investice umístěny, nebo

mezinárodních smluv, jimiž jsou obě smluvní strany vázány.

2. Investoři jedné smluvní strany mohou uzavřít s druhou smluvní stranou zvláštní smlouvy, jejichž ustanovení však nemohou být v rozporu s touto Dohodou. Investice uskutečněné podle těchto zvláštních smluv se budou řídit jejich ustanoveními, jakož i ustanoveními této Dohody.

Článek 7

1. Všechny spory mezi smluvními stranami o výklad nebo provádění této Dohody se budou, pokud možno, řešit diplomatickou cestou.

2. Pokud při řešení sporů touto cestou nebude dosaženo dohody, bude spor předložen smíšené komisi složené ze zástupců smluvních stran. Tato komise se sejde bez prodlení na žádost jedné ze smluvních stran.

3. Jestliže nebude možno vyřešit spor tímto způsobem ve lhůtě šesti měsíců od zahájení jednání, bude předložen na žádost jedné ze smluvních stran rozhodčímu soudu.

4. Rozhodčí soud bude ustanoven případ od případu takto:

Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce a tito dva rozhodci společně určí třetího rozhodce jako předsedu soudu, který bude občanem třetího státu. Rozhodci musí být určeni ve lhůtě tří měsíců, předseda ve lhůtě pěti měsíců ode dne, kdy jedna smluvní strana oznámila druhé smluvní straně svůj úmysl předložit spor rozhodčímu soudu.

5. Jestliže nebudou dodrženy lhůty stanovené v odstavci 4, bude požádán o potřebná jmenování generální tajemník OSN.

6. Rozhodčí soud rozhoduje podle ustanovení této Dohody a podle obecně uznávaných norem a zásad mezinárodního práva.

7. Rozhodčí soud stanoví svá procesní pravidla před zahájením rozhodčího řízení.

8. Soud rozhoduje většinou hlasů; jeho rozhodnutí jsou konečná a závazná pro obě smluvní strany.

9. Každá smluvní strana hradí výlohy svého rozhodce a svého vystupování v rozhodčím řízení. Výlohy předsedy a ostatní výlohy hradí smluvní strany rovným dílem.

Článek 8

1. Spory mezi jednou smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany týkající se odškodnění podle článku 3, odstavce 1 a 3 této Dohody, budou oznámeny investorem z jedné smluvní strany druhé smluvní straně písemně, včetně podrobného vysvětlení. Bude-li to možné, budou tyto spory urovnány smírně.

2. Nebude-li spor vyřešen do šesti měsíců ode dne písemného oznámení podle odstavce 1, a nebude-li mezi stranami ve sporu dohodnuta jiná forma urovnání, bude předložen na návrh investora rozhodčímu soudu „ad hoc“.

3. Rozhodčí soud „ad hoc“ bude ustanoven případ od případu tímto způsobem: každá strana ve sporu jmenuje jednoho rozhodce, tito dva rozhodci společně jmenují třetího rozhodce, občana třetího státu, který bude předsedou rozhodčího soudu. Rozhodci musí být jmenováni ve lhůtě dvou měsíců, předseda ve lhůtě tří měsíců od data, kdy investor ve sporu oznámil druhé smluvní straně své rozhodnutí předložit spor rozhodčímu soudu.

Nebudou-li lhůty uvedené shora dodrženy, může každá strana ve sporu požádat předsedu Rozhodčího institutu Stockholmské obchodní komory, aby provedl potřebná jmenování.

Členové rozhodčího soudu „ad hoc“ musí být občany států, s nimiž obě smluvní strany udržují diplomatické styky.

4. Rozhodčí soud „ad hoc“ stanoví svá procesní pravidla v souladu s pravidly Komise OSN pro mezinárodní právo obchodní, přijatými na Konferenci dne 15. prosince 1976.

5. Rozhodčí soud „ad hoc“ jedná podle:

- právního řádu smluvní strany ve sporu, na jejímž území je investice umístěna, včetně jeho kolizních norem;
- ustanovení této Dohody;
- ustanovení zvláštní smlouvy, týkající se investice;
- obecně přijatých norem a zásad mezinárodního práva.

6. Rozhodnutí rozhodčího soudu „ad hoc“ jsou konečná a závazná pro strany ve sporu. Každá smluvní strana se zavazuje vykonat rozhodnutí podle svého právního řádu.

Článek 9

Každá ze smluvních stran může navrhnout druhé smluvní straně konzultace k jakékoli otázce, týkající se provádění nebo výkladu Dohody. Druhá smluvní strana přijme nezbytná opatření pro uskutečnění této konzultace.

Článek 10

1. Tato Dohoda vstupuje v platnost ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy si smluvní strany vzájemně oznámí, že byly splněny všechny podmínky vyžadované ústavními předpisy jejich států.

2. Tato Dohoda se uzavírá na dobu deseti let. Pokud ji jedna ze smluvních stran nevypoví nejpozději šest měsíců před ukončením probíhajícího období její

platnosti, prodlužuje se vždy mlčky na dalších deset let.

3. Na investice, které byly uskutečněny před ukončením platnosti této Dohody, se budou vztahovat její ustanovení ještě deset let po skončení její platnosti.

Na důkaz toho zmocnění obou smluvních stran tuto Dohodu podepsali a opatřili ji svými pečeti.

Dáno v Bruselu dne 24. dubna 1989 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Československou socialistickou
republiku:
Jan Stejskal v. r.

Za
Hospodářskou unii
belgicko-lucemburskou:
Robert Urbain v. r.

Protokol

k Dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Hospodářskou unií belgicko-lucemburskou o vzájemné podpoře a ochraně investic

Při podpisu Dohody mezi Československou socialistickou republikou a Hospodářskou unií belgicko-lucemburskou o vzájemné podpoře a ochraně investic se níže podepsaní zmocněníci dohodli takto:

„Ustanovení článku 4 odstavce 1 písmena b), c) Dohody se budou používat, pokud jde o Československou socialistickou republiku tak, že volný převod se bude uskutečňovat z prostředků ve volně směnitelných měnách podniku se zahraniční majetkovou účastí, jestliže nebylo dohodnuto jinak mezi investorem z Hospodářské unie belgicko-lucemburské a příslušnými československými orgány.“

Tento protokol je nedílnou součástí výše uvedené Dohody.

Dáno v Bruselu dne 24. dubna 1989 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Československou socialistickou
republiku:
Jan Stejskal v. r.

Za
Hospodářskou unii
belgicko-lucemburskou:
Robert Urbain v. r.

575

Federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 6. března 1991 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Dánským královstvím o podpoře a vzájemné ochraně investic.

S Dohodou vysloвило souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 10 dnem 19. září 1992.

České znění Dohody sse vyhlašuje současně.

DOHODA

mezi

Českou a Slovenskou Federativní Republikou

a

Dánským královstvím

o podpoře a vzájemné ochraně investic

Preambule

Česká a Slovenská Federativní Republika a Dánské království, dále jen „smluvní strany“,

vedeny přáním vytvořit výhodné podmínky pro investice v obou státech a posílit spolupráci mezi soukromými podniky s cílem podpory produktivního využití zdrojů,

uznávající, že spravedlivé a rovnoprávné zacházení s investicemi na základě vzájemnosti poslouží tomuto cíli,

se dohodly na následujícím:

Článek 1**Definice**

Pro účely této Dohody:

(1) Pojem „investice“ zahrnuje všechny druhy majetkových hodnot investovaných investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souvislosti s ekonomickou aktivitou a získaných pro účely vytváření trvalých ekonomických vztahů ve formě společnosti nebo v jiné formě včetně společných podniků za podmínky, že investice byla uskutečněna v souladu se zákony a předpisy druhé smluvní strany a zahrnuje zejména:

- (i) movitý a nemovitý majetek a všechna ostatní věcná práva jako jsou hypotéky, zástavní práva, záruky a obdobná práva;
- (ii) akcie, obligace nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
- (iii) reinvestované výnosy, peněžní pohledávky nebo jiná práva vztahující se ke službám mající finanční hodnotu;
- (iv) autorská práva, průmyslová vlastnická práva (jako jsou patenty, užitkové vzory, průmyslové obchodní názvy, označení původu), know-how a good-will;
- (v) obchodní koncese udělené na základě zákona nebo na základě smlouvy, povoluje-li to zákon, včetně koncesí k průzkumu, kultivaci, těžbě nebo využívání přírodních zdrojů;
- (vi) zboží, které je na základě leasingové smlouvy dáno do dispozice nájemce na území jedné smluvní strany pronajímatelem, který je občanem druhé smluvní strany nebo právnickou osobou mající sí-

dlo v této smluvní straně, bude považováno za investici.

(2) Pojem „výnosy“ znamená částky, plynoucí z investice a zejména zahrnující zisk, úrok, přírůstky kapitálu, dividendy, licenční a jiné poplatky.

Takové částky, a v případě reinvestic částky plynoucí z reinvestic, budou požívat stejné ochrany jako investice.

(3) Pojem „investor“ znamená s ohledem na každou smluvní stranu:

- a) Fyzické osoby mající statut občana jedné ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem.
- b) Každý subjekt zřízený v souladu s právním řádem této smluvní strany a uznaný tímto právním řádem za právnickou osobu, jako společnosti, firmy, sdružení, rozvojové finanční instituce, nadace a obdobné subjekty bez ohledu na to, zda jejich odpovědnost je omezená a bez ohledu na to, zda jejich činnost je zaměřena na dosahování zisku.

(4) Pojem „území“ znamená s ohledem na každou smluvní stranu území pod její svrchovaností a moře a podmořská území, nad kterými smluvní strana vykonává v souladu s mezinárodním právem svrchovanost, suverénní práva nebo jurisdikci.

S ohledem na článek 14 se tato Dohoda nebude vztahovat na Faerské ostrovy a Grónsko.

(5) Pojem „bez zdržení“ bude považován za splněný, jestliže převod bude uskutečněn ve lhůtě, která je normálně požadována na základě mezinárodních finančních zvyklostí a v žádném případě ne později než za tři měsíce.

Článek 2**Podpora investic**

Každá smluvní strana umožní v souladu se svými zákony a předpisy investice uskutečněné investorem druhé smluvní strany a bude takové investice všemožně podporovat včetně usnadnění zřizování zastupitelských kanceláří.

Článek 3**Ochrana investic**

(1) Investicím uskutečněným investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany bude poskytnuto v každé době spravedlivé a rovnoprávné

zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti. Žádná smluvní strana nebude jakýmkoli způsobem bezdůvodnými nebo diskriminačními opatřeními na svém území znemožňovat správu, udržování, užívání a požívání investic a nakládání s investicemi uskutečněnými investory druhé smluvní strany. Každá smluvní strana bude dodržovat všechny závazky, které jí ve vztahu k investicím uskutečněným investory druhé smluvní strany vzniknou.

(2) Žádná smluvní strana nebude na svém území podrobovat investice uskutečněné investory druhé smluvní strany, jakož i výnosy z takových investic, zacházení méně příznivému, než poskytuje investicím nebo výnosům z investic svých vlastních investorů nebo investorů kteréhokoli třetího státu, a to podle toho, které zacházení je z hlediska investora výhodnější.

(3) Žádná smluvní strana nebude na svém území podrobovat investory druhé smluvní strany, pokud jde o správu, udržování, užívání a požívání jejich investic a nakládání s jejich investicemi nebo s výnosy z nich, zacházení méně příznivému, než poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům kteréhokoli třetího státu, a to podle toho, které zacházení je z hlediska investora výhodnější.

Článek 4

Výjimky

(1) Ustanovení této Dohody upravující poskytnutí zacházení ne méně příznivého než je poskytováno investorům jedné smluvní strany nebo investorům z kteréhokoli třetího státu, nelze vykládat jako závazek jedné smluvní strany rozšířit na investory druhé smluvní strany prospěch vyplývající z jakéhokoli zacházení, výhody nebo výsady, které vyplývají:

- a) z jakékoli existující nebo budoucí celní unie, regionální ekonomické organizace nebo podobné mezinárodní dohody, jejímž účastníkem se kterákoli smluvní strana stala nebo stane;
- b) z jakékoli mezinárodní dohody nebo ujednání vztahujícího se výlučně nebo převážně ke zdanění.

(2) Ustanovení odstavce 1, článku 7 této Dohody nebudou na újmu právu kterékoli smluvní strany přijmout ochranná opatření vztahující se k pohybu kapitálu, pokud jsou taková opatření přijímána v souladu s mnohostrannými dohodami, jejichž účastníkem se kterákoli smluvní strana stala nebo stane.

Článek 5

Vyvlastnění a odškodnění

Investice uskutečněné investory jedné smluvní strany nebudou na území druhé smluvní strany znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením s účinkem podobným znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“), s výjimkou případů zákonem

stanoveného veřejného zájmu vztahujícího se na vnitřní potřeby vyvlastňující strany na principu nediskriminace a proti okamžitému, přiměřenému a účinnému odškodnění. Odškodnění bude odpovídat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před jejím vyvlastněním anebo před tím, než budoucí vyvlastnění vešlo v obecnou známost, bude provedeno bez prodlení a bude zahrnovat úrok odpovídající běžné úrokové sazbě za období do data zaplacení, bude uskutečněno ve volně směnitelné měně a bude volně převoditelné. Ustanovení právních předpisů poskytnou dotčenému investorovi v souladu s principy stanovenými tímto článkem cestou řádného právního postupu platného na území smluvní strany, která provedla vyvlastnění, právo na okamžité přezkoumání zákonnosti opatření uskutečněného ve vztahu k investici, jakož i přezkoumání správnosti jejího ocenění.

Článek 6

Náhrada ztrát

Investorům jedné smluvní strany, jejichž investice na území druhé smluvní strany utrpí ztráty v důsledku války nebo jiného ozbrojeného konfliktu, revoluce, výjimečného stavu, povstání, vzpoury nebo nepokojů na území druhé smluvní strany, poskytne druhá smluvní strana, pokud jde o náhradu, odškodnění, kompenzaci nebo jiné urovnání, zacházení ne méně příznivé, než poskytne svým vlastním investorům nebo investorům z kteréhokoli třetího státu, a to podle toho, které zacházení je z hlediska investora výhodnější. Platby vyplývající z kteréhokoli ustanovení tohoto článku budou volně převoditelné, budou uskutečněny bez prodlení a budou zahrnovat úrok odpovídající běžné úrokové míře za období do dne provedení platby a budou realizovatelné ve volně směnitelné měně.

Článek 7

Repatriace a transfer kapitálu a výnosů

(1) Každá smluvní strana umožní bez prodlení převod

- a) vloženého kapitálu nebo výnosu úplné nebo částečné likvidace nebo zcizení investice;
- b) realizovaných výnosů;
- c) plateb uskutečňovaných za účelem splacení úvěrů vložených do investice, jako i splatných úroků;
- d) potvrzené části výdělků cizích státních příslušníků, kterým bylo povoleno pracovat v investici uskutečněné investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany.

(2) Měnové převody podle článků 5 a 6 a odstavce 1 tohoto článku budou provedeny ve volně směnitelné měně, v níž byla investice uskutečněna, nebo, pokud s tím investor souhlasí, v jakékoli volně směnitelné měně oficiálním devizovým kursem platným v den převodu.

Článek 8

Postoupení práv

Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede na základě záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany platbu ve prospěch svého vlastního investora, druhá smluvní strana uzná:

- a) postoupení každého práva nebo nároku investora na smluvní stranu, která platbu poskytla, bez ohledu na to, zda k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního jednání v této zemi, jakož i
- b) skutečnost, že smluvní strana, která platbu poskytla, je z titulu postoupení práv oprávněna vykonat práva a uplatnit nároky uvedeného investora a převzít závazky vztahující se k investici.

Článek 9

Spory mezi smluvní stranou a investorem

(1) Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

(2) Jestliže spor mezi investorem a jednou smluvní stranou bude trvat i po uplynutí doby tří měsíců, investor bude oprávněn předložit spor buď:

- a) Mezinárodnímu středisku pro řešení investičních sporů s přihlédnutím k aplikovatelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů mezi státy a příslušníky států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965 v případě, že se obě smluvní strany stanou stranami této Úmluvy; nebo
- b) rozhodci nebo mezinárodnímu ad hoc rozhodčímu soudu, ustavenému podle Rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní. Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout odchýlně od těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu.

Článek 10

Spory mezi smluvními stranami

(1) Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu a provádění této Dohody mohou být, pokud to bude možné, řešeny jednáními mezi smluvními stranami.

(2) Pokud spor nelze vyřešit ve lhůtě 3 měsíců od zahájení jednání, bude na žádost jedné smluvní strany předložen rozhodčímu soudu.

(3) Tento rozhodčí soud bude ustaven pro každý jednotlivý případ takto:

Do tří měsíců od obdržení žádosti o provedení rozhodčího řízení každá smluvní strana určí jednoho člena tribunálu. Tito dva členové pak vyberou občana třetího státu, který po schválení smluvními stranami bude předsedou soudu. Předseda bude ustaven do 3 měsíců ode dne určení ostatních dvou členů.

(4) Pokud v některé ze zmíněných lhůt nebylo provedeno nezbytné jmenování, kterákoli smluvní strana může, v případě, že nebylo dohodnuto jinak, požádat předsedu Mezinárodního soudního dvora, aby provedl nezbytné jmenování. Jestliže je předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat toto pověření, pak o provedení nezbytného jmenování bude požádán nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem některé smluvní strany.

(5) Rozhodčí soud bude aplikovat ustanovení této Dohody, jiných dohod uzavřených mezi smluvními stranami a procesní pravidla uznávaná mezinárodním právem. Svá rozhodnutí přijímá většinou hlasů. Tato rozhodnutí jsou konečná a pro obě smluvní strany závazná. Rozhodčí soud si určí vlastní jednací pravidla.

(6) Každá smluvní strana uhradí náklady svého vlastního člena soudu a jeho působení v rozhodčím řízení. Náklady předsedy a ostatní náklady budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem.

Článek 11

Doplňky

V době vstupů této Dohody v platnost nebo kdykoli potom mohou být ustanovení této Dohody doplněna tak, jak bude dohodnuto mezi smluvními stranami. Tyto doplňky vstoupí v platnost, jakmile si smluvní strany vzájemně notifikují, že ústavní požadavky pro vstup v platnost byly splněny.

Článek 12

Konzultace

Každá smluvní strana může druhé smluvní straně navrhnout, aby byly projednány jakékoli záležitosti, ovlivňující plnění této Dohody. Tyto konzultace se uskuteční na návrh jedné ze smluvních stran v místě a v čase dohodnutém diplomatickou cestou.

Článek 13

Aplikovatelnost Dohody

Ustanovení této Dohody se použijí na investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany po 1. lednu 1950.

Článek 14

Územní působnost

V době vstupu této Dohody v platnost nebo kdykoli potom mohou být ustanovení této Dohody rozšířena na Faerské ostrovy a Grónsko, což může být dohodnuto výměnou nót mezi smluvními stranami.

Článek 15**Vstup v platnost**

Tato Dohoda vstoupí v platnost 30 dní po datu výměny diplomatických nót potvrzujících, že ústavní požadavky pro vstup této Dohody v platnost byly splněny.

Článek 16**Trvání a ukončení platnosti**

(1) Tato Dohoda zůstane v platnosti po dobu 10 let a platná zůstane i poté, pokud po uplynutí počátečního období 10 let jedna smluvní strana nesdělí písemnou nótou druhé smluvní straně svůj záměr ukon-

čit platnost této Dohody. Notifikace o ukončení nabude účinnosti po jednom roce poté, co ji druhá smluvní strana obdržela.

(2) Pro investice realizované před datem, kdy notifikace o ukončení platnosti této Dohody nabyla účinnosti, zůstanou ustanovení článků 1 až 10 v platnosti na období dalších 10 let od tohoto data.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění vládami, podepsali tuto Dohodu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Praze dne 6. března 1991 v českém, dánském a anglickém jazyce, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

V případě odchylek v interpretaci bude rozhodné anglické znění.

Za Českou a Slovenskou
Federativní Republiku:
Jiří Dienstbier v. r.
místopředseda vlády ČSFR
a ministr zahraničních věcí

Za Dánské království:
Uffe Ellemann-Jensen v. r.
ministr zahraničních věcí
Dánského království

576**SDĚLENÍ****federálního ministerstva zahraničních věcí**

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. dubna 1991 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Běloruské sovětské socialistické republiky o obchodně ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 15 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA**mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Běloruské sovětské socialistické republiky
o obchodně ekonomických vztazích a vědeckotechnické spolupráci**

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vláda Běloruské sovětské socialistické republiky, dále jen smluvní strany,

uznávající veliký význam tradičních obchodně ekonomických vztahů,

vycházejíce z článku 1 Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o obchodně ekonomických vztazích v roce 1991 ze dne 17. prosince 1990,

snažíce se rozvíjet vztahy mezi Českou a Sloven-

skou Federativní Republikou a Běloruskou sovětskou socialistickou republikou a berouce na vědomí změny, probíhající v ekonomické oblasti obou republik, řídíce se principy rovnoprávnosti, vzájemné výhodnosti a mezinárodního práva, se dohodly takto:

Článek 1

Účastníci vnějších ekonomických vztahů smluvních stran, dále jen subjekty, přecházejí od 1. ledna 1991 na zúčtování a platby ve volně směnitelných měnách, na běžné světové ceny a pravidla používaná v mezinárodním obchodě a finanční praxi v celém komple-

xu obchodně ekonomických vztahů mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Běloruskou sovětskou socialistickou republikou.

Článek 2

S cílem uskutečnění obchodních a ekonomických vztahů nezbytných pro obě smluvní strany budou objemy a sortiment zboží a poskytovaných služeb v základním rozsahu stanoveny v indikativních seznamech dohodnutých dodávek.

Sortiment a objem zboží a poskytovaných služeb na každý následující rok se budou odsouhlasovat a upřesňovat v indikativních seznamech nejpozději do 30. září běžného roku.

Smluvní strany budou přijímat opatření k vytvoření nezbytných podmínek pro uzavírání a realizaci smluv na dodávky zboží a poskytování služeb podle odsouhlasených indikativních seznamů.

Nákup zboží a poskytování služeb dle indikativních seznamů bude prováděno subjekty jedné smluvní strany s úhradou této hodnoty z příjmů za vývoz zboží a poskytování služeb subjektům druhé smluvní strany včetně využití technického volnoměnového clearingu při dodržení běžných světových cen.

Článek 3

Obchodně ekonomické vztahy v oblasti dodávek zboží a poskytování služeb nad sortiment a objemy uvedené v indikativních seznamech mohou být rovněž uskutečňovány subjekty na základě příslušných dohod.

Článek 4

Československá obchodní banka a. s. a Běloruská republiková banka Banky pro zahraniční obchod SSSR nejpozději do dvou měsíců od podpisu této dohody uzavřou mezibankovní ujednání o způsobu zúčtování plateb vyplývajícím z této dohody.

Po dohodě kompetentních orgánů smluvních stran budou v jednotlivých případech posuzovány možnosti provádění plateb mezi subjekty v jejich národních měnách, pokud tyto operace nebudou v rozporu s právním řádem smluvních stran.

Článek 5

Zúčtování a platby za dodávky zboží a poskytování služeb, které se uskuteční na základě indikativních seznamů uvedených v článku 2 této dohody, budou vedeny na zvláštních bankovních účtech u Československé obchodní banky a. s. a Běloruské republikové banky Banky pro zahraniční obchod SSSR.

Článek 6

Saldo plateb vykázané ve volně směnitelné měně,

které vznikne na účtech uvedených v článku 5 této dohody ke konci každého zúčtovacího ročního období, bude vyrovnáno po dohodě smluvních stran dodávkami zboží nebo úhradou ve volně směnitelné měně.

Článek 7

Všechny platby neobchodní povahy se budou provádět ve volně směnitelných měnách. Po dohodě kompetentních orgánů smluvních stran budou posuzovány možnosti využití národních měn při zúčtování jednotlivých druhů plateb neobchodního charakteru.

Článek 8

Subjekty smluvních stran budou po vzájemné dohodě uzavírat smlouvy včetně dlouhodobých zejména na dodávky zboží s dlouhým výrobním cyklem s tím, že ceny a další komerční podmínky budou sjednány v souladu s ustanoveními této dohody.

Článek 9

Smluvní strany budou napomáhat prohlubování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce. Tato spolupráce bude kromě vzájemného obchodu směřovat k rozšiřování kooperace výroby, zakládání společných podniků, mezinárodních sdružení a organizací, rozvoji cestovního ruchu, jakož i zavádění dalších progresivních forem spolupráce běžných ve světové ekonomice včetně bártrových obchodů.

Článek 10

Zboží, které bude dodáváno v souladu s touto dohodou, může být reexportováno do třetích zemí pouze s předchozím písemným souhlasem vývozce.

Článek 11

Výsledky vědeckotechnických prací, získané společně subjekty smluvních stran, nemohou být předávány třetím osobám a zveřejňovány bez souhlasu těchto subjektů.

Článek 12

Pro účely posouzení průběhu plnění této dohody se budou pravidelně setkávat zplnomocnění představitelé smluvních stran a v případě nutnosti budou přijímat odpovídající rozhodnutí a doporučení.

Článek 13

Tato dohoda může být měněna nebo doplňována na základě dohody obou smluvních stran.

Článek 14

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou, přičemž každá ze smluvních stran ji může nótou vypovědět. V takovém případě dohoda pozbývá platnosti po uplynutí 6 měsíců ode dne oznámení vypovědi.

Článek 15

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem jejího podpisu.

Dáno v Praze, dne 26. dubna 1991 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
České a Slovenské Federativní Republiky:

Ing. Václav Valeš v. r.
místopředseda vlády ČSFR

Za vládu
Běloruské sovětské socialistické republiky:

V. Zalamaj v. r.
místopředseda vlády
Běloruské sovětské socialistické republiky

577

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 20. října 1992 byla v Praze sjednána výměnou not Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Litevské republiky o dvoustranném zrušení vízové povinnosti.

Dohoda vstoupila v platnost dnem 19. listopadu 1992.

České znění noty federálního ministerstva zahraničních věcí České a Slovenské Federativní Republiky a překlad noty ministerstva zahraničních věcí Litevské republiky se vyhláší současně.

Federální ministerstvo zahraničních věcí České a Slovenské Federativní Republiky projevuje úctu ministerstvu zahraničních věcí Litevské republiky a má čest navrhnout uzavření Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Litevské republiky o dvoustranném zrušení vízové povinnosti tohoto znění:

Článek 1

Státní občané smluvních stran, kteří jsou držiteli platných cestovních dokladů, které jsou uvedeny v příloze Dohody, mohou vstupovat za účelem pobytu, který neslouží výdělečné činnosti, na území druhé smluvní strany a tam se zdržovat do 90 dnů bez víz.

Článek 2

1. Státní občané obou smluvních stran, kteří jsou držiteli platného diplomatického a služebního pasu své země a pracují na diplomatické misi, konzulárním úřadu mající sídlo na území druhé smluvní strany mohou vstupovat a pobývat na území této strany po dobu výkonu své funkce bez víza.

2. Ustanovení tohoto článku se vztahují i na rodinné příslušníky těchto osob žijících ve společné domácnosti s těmito osobami, pokud jsou držiteli platného diplomatického a služebního pasu.

Článek 3

Státní občané jedné smluvní strany, kteří vstupují na území druhé smluvní strany za účelem dlouhodobého nebo trvalého pobytu nebo výdělečné činnosti, musí mít vízum této země.

Článek 4

Státní občané jedné smluvní strany vstupují na území druhé smluvní strany na mezinárodních hraničních přechodech.

Článek 5

Smluvní strany se budou předem vzájemně informovat diplomatickou cestou o změnách v podmínkách vstupu, pobytu a vycestování z jejich území.

Článek 6

Dohoda se nedotýká práva smluvních států odepřít vstup nebo pobyt na svém území osobám označeným za nežádoucí.

Článek 7

Tato Dohoda neomezuje právo příslušných úřadů smluvních států odepřít vstup nebo pobyt občanům druhého smluvního státu, kteří by mohli ohrozit bezpečnost státu nebo veřejný pořádek nebo kteří nedisponují dostatečnými prostředky k zabezpečení svého pobytu.

Článek 8

Smluvní strany se zavazují přijímat na své území bez dalších formalit své státní občany.

Článek 9

Státní občané jedné smluvní strany, kteří ztratili cestovní doklad na území druhé smluvní strany, vyjíždějí ze státu pobytu na cestovní doklad vydaný diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem svého státu.

Článek 10

1. Každá smluvní strana může dočasně pozastavit provádění této dohody zcela nebo zčásti z důvodu zdraví, veřejného pořádku nebo jiných závažných důvodů kromě případu uvedeného v článku 8.

2. Zavedení, jakož i zrušení těchto opatření bude neprodleně oznámeno diplomatickou cestou druhé smluvní straně a nabude účinnosti okamžitě po tomto oznámení.

Článek 11

Státní občané obou smluvních stran jsou povinni při pobytu na území druhého smluvního státu dodržovat jeho právní předpisy.

Článek 12

1. Smluvní strany si diplomatickou cestou vymění vzory platných cestovních dokladů uvedených v příloze této dohody.

2. V případě změny platných nebo zavedení nových druhů cestovních dokladů si smluvní strany diplomatickou cestou vymění vzory nových cestovních dokladů spolu s údaji o jejich použitelnosti nejpozději 30 dnů před jejich výměnou nebo zavedením.

Článek 13

Tato dohoda se uzavírá na dobu neomezenou. Pozbude platnosti uplynutím 90 dnů ode dne obdržení písemného oznámení jedné smluvní strany o jejím úmyslu vypovědět tuto dohodu.

Příloha

k Dohodě mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Litevské republiky o dvoustranném zrušení vízové povinnosti

Ve smyslu dohody jsou platnými cestovními doklady a náhradními cestovními průkazy:

1. pro občany České a Slovenské Federativní Republiky

- a) diplomatický pas,
- b) služební pas,
- c) cestovní pas,
- d) námořní knížka,
- e) cestovní průkaz.

2. pro občany Litevské republiky

- a) diplomatický pas,
- b) cestovní pas,
- c) pas námořníka.

Jestliže návrh obsažený v této nótě je přijatelný pro vládu Litevské republiky, bude tato nota a odpověď váženého ministerstva zahraničních věcí Litevské republiky tvořit Dohodu mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Litevské republiky o dvoustranném zrušení vízové povinnosti, která vstoupí v platnost třicátý den po výměně nót.

Federální ministerstvo zahraničních věcí České a Slovenské Federativní Republiky využívá této příležitosti, aby znovu ujistilo ministerstvo zahraničních věcí Litevské republiky svou nejhlubší úctou.

V Praze dne 20. října 1992

RNDr. Jaroslav Suchánek v. r.
I. náměstek ministra zahraničních věcí ČSFR

Ministerstvo zahraničních věcí
Litevské republiky
Vilnius

Ministerstvo zahraničních věcí Litevské republiky projevuje nejhlubší úctu federálnímu ministerstvu zahraničních věcí České a Slovenské Federativní Republiky a má čest, ve jménu vlády Litevské republiky, oznámit, že přijímá návrh vlády České a Slovenské Federativní Republiky uzavřít smlouvu mezi vládou Litevské republiky a vládou České a Slovenské Federativní Republiky o dvoustranném zrušení vízové povinnosti tohoto znění:

Článek 1

Státní občané smluvních stran, kteří jsou držiteli platných cestovních dokladů, které jsou uvedeny v příloze Dohody, mohou vstupovat za účelem pobytu, který neslouží výdělečné činnosti, na území druhé smluvní strany a tam se zdržovat do 90 dnů bez víz.

Článek 2

1. Státní občané obou smluvních stran, kteří jsou držiteli platného diplomatického a služebního pasu své země a pracují na diplomatické misi, konzulárním úřadu mající sídlo na území druhé smluvní strany mohou vstupovat a pobývat na území této strany po dobu výkonu své funkce bez víza.

2. Ustanovení tohoto článku se vztahují i na rodinné příslušníky těchto osob žijících ve společné domácnosti s těmito osobami, pokud jsou držiteli platného diplomatického a služebního pasu.

Článek 3

Státní občané jedné smluvní strany, kteří vstupují na území druhé smluvní strany za účelem dlouhodobého nebo trvalého pobytu nebo výdělečné činnosti, musí mít vízum této země.

Článek 4

Státní občané jedné smluvní strany vstupují na území druhé smluvní strany na mezinárodních hraničních přechodech.

Článek 5

Smluvní strany se budou předem vzájemně informovat diplomatickou cestou o změnách v podmínkách vstupu, pobytu a vycestování z jejich území.

Článek 6

Dohoda se nedotýká práva smluvních států odepřít vstup nebo pobyt na svém území osobám označeným za nežádoucí.

Článek 7

Tato Dohoda neomezuje právo příslušných úřadů smluvních států odepřít vstup nebo pobyt občanům druhého smluvního státu, kteří by mohli ohrozit bezpečnost státu nebo veřejný pořádek nebo kteří nedisponují dostatečnými prostředky k zabezpečení svého pobytu.

Článek 8

Smluvní strany se zavazují přijímat na své území bez dalších formalit své státní občany.

Článek 9

Státní občané jedné smluvní strany, kteří ztratili cestovní doklad na území druhé smluvní strany, vyjíždějí ze státu pobytu na cestovní doklad vydaný diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem svého státu.

Článek 10

1. Každá smluvní strana může dočasně pozastavit provádění této dohody zcela nebo zčásti z důvodu zdraví, veřejného pořádku nebo jiných závažných důvodů kromě případu uvedeného v článku 8.

2. Zavedení, jakož i zrušení těchto opatření bude neprodleně oznámeno diplomatickou cestou druhé smluvní straně a nabude účinnosti okamžitě po tomto oznámení.

Článek 11

Státní občané obou smluvních stran jsou povinni při pobytu na území druhého smluvního státu dodržovat jeho právní předpisy.

Článek 12

1. Smluvní strany si diplomatickou cestou vymění vzory platných cestovních dokladů uvedených v příloze této dohody.

2. V případě změny platných nebo zavedení nových druhů cestovních dokladů si smluvní strany diplomatickou cestou vymění vzory nových cestovních dokladů spolu s údaji o jejich použitelnosti nejpozději 30 dnů před jejich výměnou nebo zavedením.

Článek 13

Tato dohoda se uzavírá na dobu neomezenou. Pozbude platnosti uplynutím 90 dnů ode dne obdržení písemného oznámení jedné smluvní strany o jejím úmyslu vypovědět tuto dohodu.

Příloha

k Dohodě mezi vládou Litevské republiky a vládou České a Slovenské Federativní Republiky o dvoustranném zrušení vízové povinnosti

Ve smyslu dohody jsou platnými cestovními doklady a náhradními cestovními průkazy:

1. pro občany Litevské republiky

- a) diplomatický pas,
- b) cestovní pas,
- c) pas námořníka.

2. pro občany České a Slovenské Federativní Republiky

- a) diplomatický pas,
- b) služební pas,
- c) cestovní pas,
- d) námořní knížka,
- e) cestovní průkaz.

Ministerstvo zahraničních věcí Litevské republiky, ve jménu své vlády, má čest ujistit, že navržený text nóty obsahující výklad smlouvy, je pro vládu Litevské republiky přijatelný. Proto Ministerstvo zahraničních věcí Litevské republiky, předložením této odvetné nóty federálnímu ministerstvu zahraničních věcí České a Slovenské Federativní Republiky, ujišťuje, že tato smlouva mezi vládou Litevské republiky a vládou České a Slovenské Federativní Republiky vstoupí v platnost třicátý den po předání této nóty.

Ministerstvo zahraničních věcí Litevské republiky využívá této příležitosti, aby ještě jednou ujistilo federální ministerstvo zahraničních věcí České a Slovenské Federativní Republiky ve své nejhlubší úctě.

Ve Vilniusu dne 20. října 1992

Ing. Valdemaras **Katkus** v. r.
I. náměstek ministra zahraničních věcí
Litevské republiky

Federálnímu ministerstvu
zahraničních věcí
České a Slovenské
Federativní Republiky
Praha

578

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 11. listopadu 1991 byla v Praze podepsána Smlouva o přátelských vztazích a spolupráci mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Španělským královstvím.

Se Smlouvou vyslovalo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 10. listopadu 1992.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 21 odst. 1 dnem 10. prosince 1992.

Český text Smlouvy se vyhláší současně.

SMLOUVA

o přátelských vztazích a spolupráci mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Španělským královstvím

Česká a Slovenská Federativní Republika a Španělské království,

prodchnuty hlubokými pocity přátelství a vzájemné úcty mezi svými národy,

pevně odhodlány přispívat k budování spravedlivějšího, humánního, mírového a demokratického mezinárodního řádu,

vědomy si své odpovědnosti za zachování míru v Evropě a ve světě a rozhodnuty podporovat cíle a řídit se zásadami Charty Organizace spojených národů,

potvrzující závazky, které převzaly v rámci Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, a vědomy si významu rozhodnutí přijatých v Pařížské Chartě pro novou Evropu z 21. listopadu 1990,

jsouce zavázány přispívat všemi prostředky k rozvíjení procesu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě jako prvořadého faktoru mírového rozvoje Evropy,

přesvědčeny o nutnosti definitivně překonat rozdělení Evropy zejména vytvářením mechanismů bezpečnosti a spolupráce na celém evropském kontinentě a vědomy si své společné odpovědnosti za tento úkol,

zdůrazňující význam rozvoje spolupráce mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Evropskými společenstvími a vyjadřující uspokojení nad členstvím obou Smluvních stran v Radě Evropy,

přejíce si rozvíjet a dále prohlubovat vzájemnou spolupráci ve všech oblastech,

dohodly se takto:

Článek 1

Česká a Slovenská Federativní Republika a Španělské království budou prohlubovat a posilovat své vztahy spolupráce založené na přátelství, důvěře a vzájemné úctě mezi svými národy.

Článek 2

V souladu s cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů, s Helsinským Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a s Pařížskou Chartou pro novou Evropu budou Smluvní strany jako spřátelené státy zachovávat zásady svrchované rovnosti, zdržení se hrozby nebo použití síly, neporušitelnosti hranic, územní celistvosti států a jejich politické nezávislosti, mírového řešení sporů, nevměšování do vnitřních záležitostí, respektování lidských práv a základních svobod, rovnoprávnosti a práva národů na sebeurčení, spolupráce mezi státy a plnění závazků podle mezinárodního práva v dobré víře.

Článek 3

Smluvní strany budou v rámci procesu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě podporovat všestranné upevnění demokracie, politický pluralismus, právní stát a zabezpečení lidských práv a základních svobod.

Článek 4

Smluvní strany budou spolupracovat při zachovávaní míru a posilování bezpečnosti v Evropě. V rámci Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě budou působit ke zvýšení stability na evropském kontinentě a k dalšímu pokračování procesu odzbrojení a zvyšování důvěry a otevřenosti založené na zásadě dostatečnosti pro obranu účinně uplatňované všemi státy, berouce v úvahu všechny podmínky bezpečnosti v Evropě. Budou podporovat zřizování struktur nebo institucionálních mechanismů způsobilých posilovat účinnost procesu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evro-

pě a přispívat k zajištění podmínek skutečné bezpečnosti pro všechny evropské státy.

Článek 5

Smluvní strany budou rozvíjet a prohlubovat své vztahy v oblasti obrany.

Článek 6

V případě, že vznikne situace, která podle mínění jedné ze Smluvních stran představuje ohrožení nebo porušení míru, jež zvyšuje mezinárodní napětí, navází Smluvní strany urychleně spojení nejvhodnější cestou za účelem výměny názorů o akcích, které by mohly vést k uvolnění napětí a k řešení situace.

Jestliže jedna ze Smluvních stran má za to, že jsou ohroženy její životně důležité bezpečnostní zájmy, může požádat druhou Smluvní stranu o neprodlené provedení konzultací.

Článek 7

Smluvní strany budou pořádat pravidelné konzultace na různých úrovních, aby tak zajistily rozvoj svých dvoustranných vztahů a podle možností sladily svá stanoviska k mezinárodním otázkám společného zájmu.

Setkání na nejvyšší politické úrovni se budou konat podle potřeby.

Ministři zahraničních věcí se budou scházet nejméně jednou ročně.

Setkání mezi dalšími členy vlád se budou konat podle potřeby.

Konzultace na úrovni expertů se budou konat pravidelně.

Článek 8

Španělské království bude podporovat rozvoj úzkých vztahů mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Evropskými společenstvími.

Španělské království bude rovněž podporovat úsilí České a Slovenské Federativní Republiky o vytvoření předpokladů pro její plné začlenění do Evropských společenství.

Článek 9

Smluvní strany budou v největší možné míře podporovat rozvoj vzájemně výhodné spolupráce v oblasti hospodářské a finanční, zejména v zahraničním obchodě, průmyslu, vědě, technice a v dalších oblastech, které by mohly mít prioritní význam pro jejich budoucnost, např. na úseku konverze vojenského průmyslu.

Smluvní strany se zavazují vytvářet v souladu se svými příslušnými právními předpisy a dvoustrannými dohodami, zejména s Dohodou o vzájemné ochraně

a podpoře investic, podepsanou v Madridu 12. prosince 1990, příznivé podmínky pro podporu investic druhé strany na svém území a pro zabezpečení jejich ochrany.

Článek 10

S cílem vytvořit příznivé podmínky pro realizaci společných iniciativ a projektů Smluvní strany budou podporovat přímé vztahy mezi československými a španělskými podniky a nové formy ekonomické spolupráce, zejména na úseku investic a smíšených podniků, včetně účasti subjektů třetích zemí.

Zvláštní pozornost budou věnovat projektům spolupráce týkajícím se malých a středních podniků.

Článek 11

Smluvní strany budou podporovat širokou výměnu ekonomických informací a jejich zpřístupnění podnikatelům a odborníkům obou zemí a rozvoj spolupráce mezi jejich podnikatelskými organizacemi a sdruženími.

Článek 12

K usnadnění přechodu České a Slovenské Federativní Republiky k tržnímu hospodářství a k podpoře jejího hospodářského rozvoje budou Smluvní strany přikládat zvláštní význam navazování odpovídající spolupráce jak na dvoustranném, tak na mnohostranném základě. Tato spolupráce bude zahrnovat technickou pomoc, zejména vzdělávání odborníků a vedoucích pracovníků v hospodářské oblasti.

Článek 13

Smluvní strany budou spolupracovat na dvoustranném základě i v evropském měřítku v oblasti dopravy a telekomunikačních a poštovních služeb.

Článek 14

Vědomy si významu ochrany životního prostředí Smluvní strany budou usilovat o rozšíření spolupráce v této oblasti na dvoustranném i mnohostranném základě, zejména v evropském měřítku.

Článek 15

Opírajíce se o dlouhodobé tradice kulturních styků mezi svými národy a vedeny přáním spolupracovat při co nejširší výměně kulturních hodnot v rámci vytváření evropského kulturního prostoru, Smluvní strany budou všemožně rozvíjet spolupráci v oblasti kultury, vědy a školství.

Budou vzájemně podporovat výuku svých jazyků a literatur v České a Slovenské Federativní Republice a ve Španělském království. Přikládají zvláštní význam jazykovému vzdělávání jako nezbytnému předpokladu trvalé spolupráce a vzájemného poznávání kultury svých národů.

Smluvní strany budou podporovat přímou spolupráci a výměny mezi veřejnými institucemi, univerzitami a jinými vysokými školami, výzkumnými středisky, soukromými organizacemi a osobami činnými v oblasti kultury, vědy a školství a budou spolupracovat při realizaci společných vědeckých projektů oboustranného zájmu.

Smluvní strany umožní zřizování kulturních středisek, jež by se věnovala výuce a šíření jazyků a kultury svých zemí. Zvláštní pomoc si budou poskytovat při přípravě pedagogů a vzájemně si budou dávat k dispozici prostředky nutné pro přístup k didaktickým materiálům a specializované literatuře a pro využívání televize, rozhlasu a audiovizuální techniky a informatiky.

Článek 16

Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci v oblasti zdravotnictví, sociální péče, tělesné výchovy, sportu a turismu. Zvláštní pozornost budou věnovat výměně mládeže.

Článek 17

Smluvní strany budou prohlubovat spolupráci v rámci mezinárodních organizací, zejména evropských.

Článek 18

Smluvní strany budou věnovat zvláštní pozornost prohloubení spolupráce mezi parlamenty a členy parlamentů obou států.

S přihlédnutím k ústavnímu uspořádání obou států budou Smluvní strany podporovat přímé styky a rozvoj spolupráce na všech úrovních.

Budou rovněž usnadňovat spolupráci mezi politickými, společenskými a odborovými organizacemi obou států.

Článek 19

V souladu s příslušnými mezinárodními dohodami Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci v oblasti právní a konzulární.

Smluvní strany budou spolupracovat v boji proti organizované zločinnosti, včetně nezákonného obchodu s narkotiky. Zavazují se rovněž spolupracovat v boji proti terorismu, únosu dopravních prostředků a pašování, které zahrnuje i nezákonný dovoz, vývoz a převoz kulturních statků.

V rámci této spolupráce si budou příslušné orgány obou Smluvních stran vyměňovat informace a zkušenosti.

Článek 20

Ustanovení této Smlouvy se nedotýkají práv a závazků vyplývajících z dvoustranných a mnohostran-

ných mezinárodních smluv a dohod, uzavřených Smluvními stranami se třetími státy.

Článek 21

Tato Smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost 30 dnů po výměně ratifikačních listin.

Tato Smlouva bude v platnosti po dobu 10 let a její platnost bude mlčky prodlužována vždy na dalších

5 let. Bude-li si jedna ze Smluvních stran přát Smlouvu vypovědět, oznámí to písemně druhé Smluvní straně nejméně jeden rok před uplynutím příslušného období platnosti.

Dáno v Praze dne 11. listopadu 1991 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a španělském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou a Slovenskou Federativní Republiku:

Marián Čalfa v. r.
předseda vlády ČSFR

Za Španělské království:

Felipe González v. r.
předseda vlády Španělského království

579

SDĚLENÍ federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. září 1987 byla v Bruselu podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Belgického království o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 7 dnem 22. srpna 1989.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Belgického království o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Belgického království,

vedeny přáním podporovat rozvoj a rozšiřovat spolupráci mezi oběma zeměmi v oblasti zdravotnictví a lékařských věd,

přesvědčeny, že tato spolupráce přispěje k rozvoji vztahů mezi oběma zeměmi,

berouce v úvahu ustanovení Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, podepsaného v Helsinkách,

dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat a rozvíjet na základě vzájemnosti spolupráci a výměnu zkušeností v oblasti zdravotnictví a lékařských věd tak, aby tato spolupráce přispívala k trvalému zlepšování zdravotní-

ho stavu národů obou zemí v souladu s jejich zákony a v rámci možností.

Článek 2

Smluvní strany budou zejména podporovat:

- spolupráci mezi vědeckými lékařskými ústavami, výzkumnými ústavami a zdravotnickými zařízeními;
- spolupráci v oblasti základního výzkumu cestou vypracování a realizace vědeckých programů pořádáním konferencí a seminářů a dalších mezinárodních akcí organizovaných v obou zemích;
- různé formy doškolování osob působících v oblasti zdravotnictví a lékařských věd;
- účast odborníků na mezinárodních vědeckých kongresech, konferencích a seminářích, pořádaných v jedné z obou zemí.

Článek 3

1) Smluvní strany budou umožňovat výměnu vědců, výzkumníků, lékařů, farmaceutů, jakož i dalších odborníků a zdravotnických pracovníků.

2) Smluvní strany se budou vzájemně informovat o odborných lékařských publikacích, jakož i o lékařských vědeckých údajích a dalších publikacích z oblasti zdravotnictví. Na žádost si je budou předávat.

Článek 4

1) Smluvní strany budou řešit otázku nutné dopravy pacientů mezi oběma zeměmi.

2) Na žádost jedné smluvní strany umožní druhá smluvní strana občanům první smluvní strany, aby se podrobili specializovanému lékařskému ošetření v příslušných zdravotnických zařízeních. Žadající smluvní strana nese odpovědnost za úhradu vzniklých výloh.

Článek 5

1) V zásadě bude doprava osob, vysílaných ve smyslu čl. 2 a 3 této dohody, hrazena vysílající smluvní stranou; pobytové náklady a dopravné uvnitř země budou hrazeny přijímající smluvní stranou.

2) Přijímající smluvní strana rovněž uhradí nezbytnou lékařskou péči v případě onemocnění nebo úrazu, které vzniknou v době jejich pobytu.

Za vládu
Československé socialistické republiky:
B. Chňoupek v. r.

Článek 6

1) S cílem plnit ustanovení této dohody se vytváří Smíšená komise složená nejvýše ze 3 osob z každé smluvní strany. Tato komise se bude scházet nejméně jednou za 3 roky střídavě v každé z obou zemí. Vypracuje pracovní programy, bude hodnotit jejich provádění a stanoví finanční podmínky provádění této dohody.

2) Provádění pracovních programů je svěřeno ministerstvům zdravotnictví.

3) Na dohodnuté závazky v této dohodě musí být předem uvolněny nutné rozpočtové částky.

Článek 7

Tato dohoda vstoupí v platnost jeden měsíc poté, kdy si smluvní strany písemně oznámí, že náležitosti požadované jejich ústavními předpisy byly splněny.

Článek 8

Tato dohoda je uzavřena na dobu neurčitou. Může však být jednou ze smluvních stran kdykoliv vypovězena po předchozím písemném sdělení diplomatickou cestou v šestiměsíční lhůtě.

Na důkaz čehož řádně zplnomocnění zmocněnci obou smluvních stran dohodu podepsali.

Dáno v Bruselu dne 16. září 1987 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém, francouzském a nizozemském, přičemž tato tři znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Belgického království:
L. Tindemans v. r.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činila Kčs 540,-, druhá záloha od částky 79/1992 Sb. činí Kčs 400,-) - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.